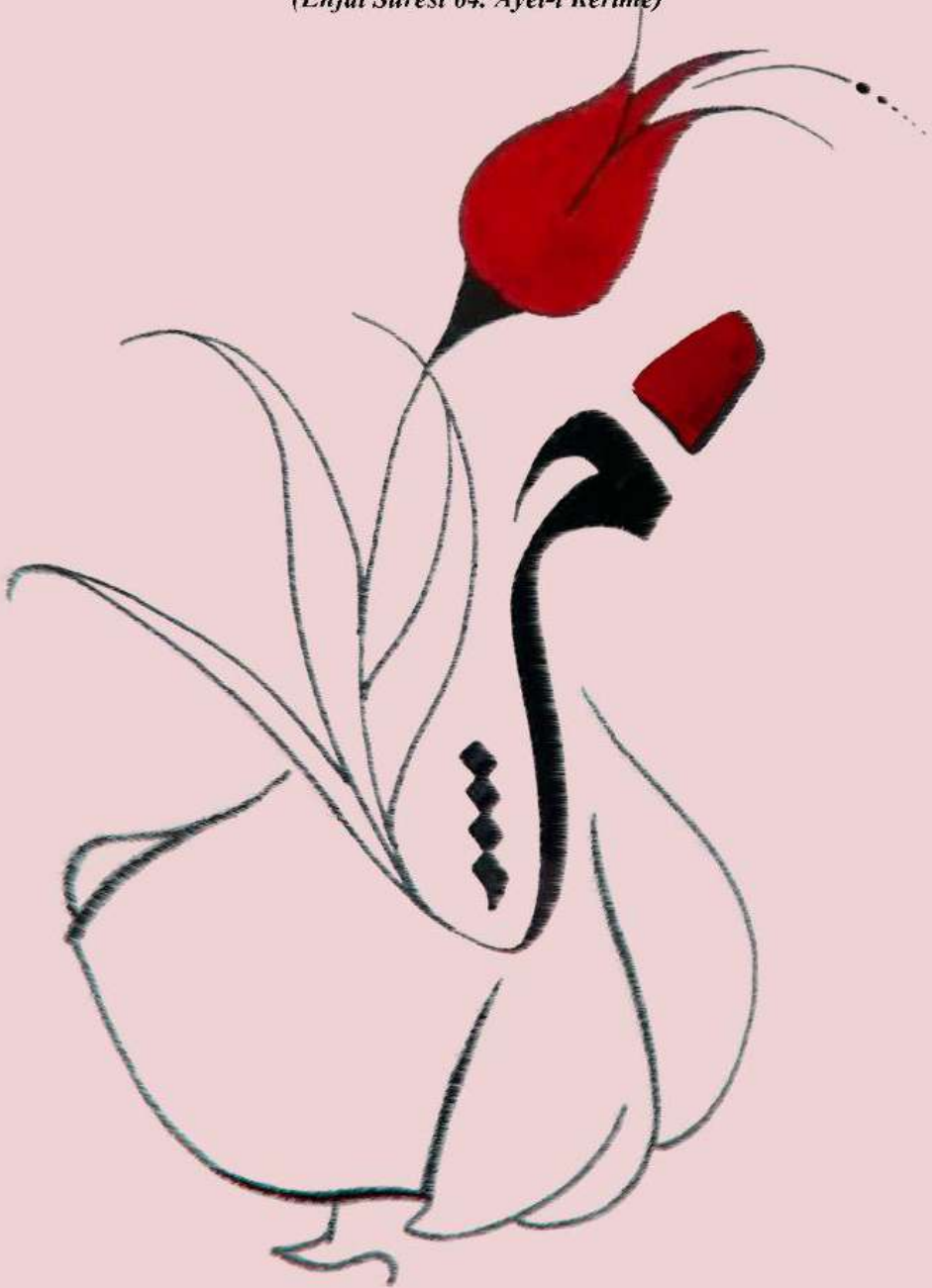

İRŞAD DERGİSİ
SAYI 62-YIL 11

İRŞAD DERGİSİ “MÜMİN”

*Ey Peygamber! Sana tabi olan müminlerle beraber Allah sana yeter.
(Enfal Suresi 64. Ayet-i Kerime)*

DÖRT AYLIK TASAVVUF DERGİSİ NİSAN 2020

İÇİNDEKİLER

1/MUSTAFA ÖZBAĞ EFENDİ'DEN GÜL DESTESİ-ASIYE TOKER

6/SALİH ALEYHİSSELAM-AYŞE BAYRAKOĞLU

8/AZHAB SURESİ-HATİCE HALİS

9/ÇÖLDEKİ DENİZİN İNCİSİ:EBU ZER EL GİFARİ-ULVİYE DENİZ

12/MÜMİNİN MANEVİ YOLCULUĞU-ASEL TOPRAK

16/SABR-I SÜKUN-AHRAS HAMUŞ

17/SEVGİNİN DİLİNDEN-ZEYNEP SOLİN

18/MÜSLÜMAN İSLAM MÜMİN İMAN-GÜLBAYAZ UMER

20/ÇOCUKLARDA DEĞERLER EĞİTİMİ-AYŞE YEŞİL

22/NEDİR BU SOSYAL MEDYA MÜMİNLİĞİ?-SEVDE ANKA

24/DÜNYA KALKANI:MANYETİZMA:AMİNE GÜNEŞ

26/SEVMEK VE SAVAŞMAK-ELİZAN SU

27/SÖZCÜKLER BİR DÜNYA-FATMA MERYEM AK

28/ZEYTİN-MELİKE YILDIZ

30/SELAM VERME OYUNU-GÜLİSTAN GÜLDAĞ

31/GÜNLÜK VİRD

MUSTAFA ÖZBAĞ EFENDİ'DEN GÜL DESTESİ

KURAN'DA NEFİS (NEFS)

Nefis, demir ve taştan yapılan çakmaktır. Put, kıvılcımdır. O kıvılcım su ile söner. Fakat taş ve demir yani çakmak su ile söner mi? Ademoğlunda bu ikisi oldukça ne vakit ve nasıl emin olur?

Hız. Pir nefsi taşa ve demire benzetiyor. Taş ve demiri birbirine çakınca ne yapar? Kıvılcım çıkar. Taş ve demiri birbirine çarpınca kıvılcım çıkıyor, o kıvılcımı da put olarak gösteriyor. Buradaki put ne? Bir kimsenin kendi içindeki putlar. İçerideki putlarla dışarıdaki putlar farklı. Bir kimse içindeki putu yıkamazsa, dışındaki putları yıktığını söylemesi abestir. İçimizdeki putlar nedir? İşte nefse uyma, harama uyma, heva hevese uyma, benliğe uyma. "Bence böyle olmalı" dini meselelerde. E canım kardeşim Kuran inmiş, sünneti seniye inmiş, imamların içtihatları mevcut. Bu meselede bence, onca, bunca diye bir şey yok. Tabi ol. "Yok bence böyle olmamalı" ya neden, din senin düşüncene, görüşüne göre mi tanzim edilecek? Din Kuran, sünnet gelmiş, bitmiş. Neden işin bencesi var? Ama heva heves bu, işin put tarafı bu. Yani onca öyle olmamalı, onca öyle gelmemeli, Allah bunu böyle söylememeli, ya böyle ayet mi olur, veyahut bu peygamber hadisleri doğru mu ki, bence böyle olmamalı. Bu iş bence, bence, bence, onca bunların hepsi de put.

Tabi burada Hz. Pir' in nefis ile alakalı meseleye bakarken, kötülüğü emreden nefisle alakalı veyahut bizim içimizdeki kötülüğün de, iyiliğin de içine işlendiği, içine böyle bir bilgi gibi veyahut bir çip gibi konduğu nefis. Biz öyle anlıyoruz ama nefse bir bütüncüllük açısından baktığımızda, insanın kendisi, insanın özü nefis, kelime olarak. Bu normalde kötü huyların da ondan sonra ne bileyim işte, iyi huyların da içine toplandığı, zaman zaman ruh olarak isimlendirilen, bazı ayeti kerimelerde kullanıldığı yere göre, ruh manası taşıyan, bazı ayeti kelimelerde kullanıldığı yere göre can manası taşıyan, bazı ayeti kelimelerde kullanıldığı yere göre hayat olarak adlandırılan ve işte nefes, varlık, zât, insan, kişi, hece ve heves, kan, beden, bedenden kaynaklanan süfli arzular gibi manalara gelen nefis değil. Nefsin çünkü Kur'anı Kerim'de, hadisi şeriflerde kullanılan manaları çok geniş. Hani bir kimse çok rahat bir şekilde işte örnekliyorum, "nefsim çok kuru fasulye istedi" dediğinde bu haram bir istek değil. Bir kimsenin kendince kuru fasulyeyi canının çekmesi gibi. Bu da nefse giriyor. Veyahut "ona nefis üflendi" dediğinde o, ruh manasında. Veyahut onun anne karnında normalde yumurta ve meni birleşmesinden can husule gelip, onun büyümeye başlaması, bu da nefis manasına geliyor. Veyahut hayatın devamı, veyahut bir şeyin bütüncüllüğü. Mesela zât noktasında, Cenabı Hak' ın da bu noktada onun zatı üzerine Allah'ın nefsi denilebilir mi? Evet. Buradaki nefis işte Allah heva hevese düştü manasında değil. Zâtın bütünlüğü manasında. Veyahut bir insan, bir kişi, bir varlık bireysel noktada ne olmuş oldu? Nefis olmuş oldu. Bu kullanılan cümlenin konumuna, durumuna göre oradaki nefsin üzerine yüklenen manada farklılaşmış, değişmiş oldu. Tabi burada normalde Hz. Mevlana Celalettin Rumi Hazretleri'nin nefis kastı bu değil. Tabi Cenabı Hak' ta hani Allah manasında kullanılır dedim ya bunu böyle kendi kendinize " böyle şey olur mu" demeyin. Bunlar ayetlerle sabit. Cenabı Hak' ta işte mesela kendince kendisini nefis olarak tarif ettiği yerler var.

Taha/41: "Seni kendi nefsim için ayırdım." Bunu normalde kime söylüyor? Musa'ya diyor: "Seni kendi nefsim için ayırdım." Yani onu peygamber olarak seçti. Bütün peygamberleri kendi nefsi için seçti. Kendisini tanıtsınlar, kendisini bilsinler diye seçti. Ve kendi nefsi için seçti peygamberleri. Kendisi seçti.

Enam/54: "Ayetlerimize iman edenler sana geldiği vakit şöyle de: Selamun aleyküm, Rabbiniz size rahmet etmeyi kendi üzerine nefisine almıştır."

Yani burada Peygamber (s.a.v.) hazretlerine diyor ki "Sana iman edenler geldiğinde de ki, Selamun aleyküm, önce onlara selam ver, ve de ki Rabb'iniz size rahmet etmeyi kendi nefsinin üzerine aldı. Yani Cenabı Hak burada kendi zaatını nefis olarak tarif ediyor ya hani, veyahut da Allah kullarının rızkını kendi nefesine vacip etmiştir. Kuşlarının rızkı kime ait oldu? Hadisi kutsi bu. Allah'a ait oldu. Allah kullarının rızkını kendi üzerine vacip etti. Kendi nefesine vacip etti. Burada da Cenabı Hak zaat noktasında ne yapıyor? Burada da nefis kelimesini kullanıyor. Allah sizi kendisinden sakındırır. Allah sizi kendi nefisinden kendi nefesine kendisinden zaat olarak sizleri sakındırır. İman edenleri sakındırır. Bakın burada nefis kelimesini Cenabı Hak kendi zaatı olarak kullandı. O yüzden bazı ayeti kerimelerde ve bazı yerlerde bunu okuduğunuzda kendi kendinize Allah kendi nefesine uymuş, burada nefisine uyduğunu söylüyor (gibi düşünmeyin.) Cehalet ehli, Allah nefisine uymuş gibi veyahut da Allah'da bize benzer bir nefis varmış gibi addediyor. Bilmediklerinden dolayı, çünkü nefsin kullanıldığı yere göre nefsin manası değişti. Bazı hadisi şeriflerde de Cenabı Hak'ın zatullahı kastedilir.

Örnek: Hz. Ayşe (r.a.) demiştir ki Hz. Peygamber'in (s.a.v.) yanında yatıyordum sonra onu kaybettim. Yani yanımda olmadığını gördüm. Derken onu aramaya başladım. Birden o secde yaparken elim onun ayağına değdi. O şöyle diyordu:

"Ey Allahım senin gazabından rızana, senin cezalandırmandan affına ve senden, sana sığınırım. Sana yapılabilecek övgüleri saymaya gücüm yetmez. Sen nefisine sena ettiğim gibisin."

Yani burada da hadisi şerifte de Hz. Peygamber (s.a.v.) Allah'ın zaatına ne yaptı, senin nefisine, dedi, onu o manada kullandı. Yine başka bir rivayette Allah söyle buyurur: (Hadisi kutsi) "Kulum beni andığında ben kulumla birlikteyim. Eğer kulum beni kendi nefisinden anarsa, ben de onu nefisinden anarım." Burada kulun kendi nefisinden dediği ne, kul kendi zaatıyla kendisinde, kendi kendisine onu anarsa, Allah da onu kendisinde, kendi kendisine onu anar. "Ben de onu kendi nefsimde anarım. Eğer kulum beni bir topluluk içinde anarsa, bende onu onun beni içinde andığı topluluktan daha hayırlı olan bir toplulukta anarım. Kulum bana bir karış yaklaşırsa ben de ona bir zira (arşın) yaklaşırım. Kulum bana yürüyerek gelirse ben de ona koşarak gelirim."

Bu meşhurdur, Buhari'de, Müslim'de, Tirmizi'de bunu okuyabilirsiniz. Hadisi kutsi, burada aslında "Kulum kendi nefisinde anarsa" dedi kendi kendine andı tabi bunu normalde çevirenler bazen işte gizliden andı. Bunun karşılığı bu değil, bu hadisi kutsideki, kulun kendi içinden andı, değil. "Kulum kendi nefisinden beni anarsa" bir topluluk olması şart değil, sen yolda "Allah, Allah, Allah" dedin kendi nefisinden andın. Namazı evinde kıydın, kendi nefisinden kıydın, cemaat içerisinde kılmadın. Namaz gizli değil ki. Bir kimse namazını kılmamasını saklayamaz ki evin içinde kılar. Evde yaşayan insanlar varsa onun namazını görür mü? Evet. Namaz zahir bir ibadettir ritüel olarak. O yüzden bu hadisi kutsiyi bilhassa hafi zikrullah erbabı, kulum beni kendi içinden anarsa, değil!

O yüzden bu hadisi kutsiyi bilhassa hafi zikrullah erbabı, kulum beni kendi içinden anarsa, değil! “Kulum kendi nefsinde anarsa, ben de onu kendi nefsimde anarım, kulum beni bir topluluk içinde anarsa, ben de onun anmış olduğu topluluktan daha hayırlı bir topluluk içinde onu anarım.”

Burada iş büyüdü. Çünkü, cemaat içerisinde Allah'ı zikretmek, cemaatle namaz kılmak, cemaatle oturup, toplanıp işte örneğin; burada bir ilim tahsil edilmesi. Burada şimdi hepimiz Allah'ı zikrediyoruz. Allah da diyor ki “Daha hayırlı bir topluluk içinde ben sizi zikrederim.” Biz kendi kendimize evde kitap okuduk, kendi nefsimizde Allah'ı zikrettik, oturduk evde Kuranı Kerim okuduk, kendi nefsimizde kendi kendimizi kendimiz zikrettik, Allah da kendi nefsinden bizi zikretti. Ama oturduk, hane halkını topladık hadi bakalım Kuranı Kerim okuyalım, Kuranı Kerim okuduk cemaat halinde, herkes duydu. Böyle evler az kaldı artık. Evde baba, anne, çocukların oturup böyle yarım sayfa Kuranı Kerim okuyup diğerlerinin dinlemesi az kaldı. Bahanemiz çok dizilerimiz var, takip edeceğimiz twitlerimiz var, takip edeceğimiz ‘facebook’larımız var, sosyal medyamız var, bir sürü şeyimiz var takip edecek. O yüzden kim kimi dürtükledi, kim kimi bipledi, kim kimi dikkikledi, bakmamız lazım. Yani oturup Allah'ı zikretmekten, oturup Kuran'ı Kerim okumaktan, veyahut oturup aileyle ortak bir şey sohbet etmekten, bir şey konuşmaktan daha önemli bunlar. Takipçi sayısını arttırmamız lazım, o yüzden absürd şeyler yapmamız lazım, insanların inancıyla, ahlakıyla, insanların anlamayacağı şeylerle oynamak lazım, neden takipçimizin artması lazım, birilerine hakaret etmemiz lazım, birilerine sövmemiz lazım, birilerine farklı davranmamız lazım, erotik şeyler konuşmamız lazım ki aman takipçimiz fazla olsun. Ne yediğimizi, ne içtiğimizi, nerede yediğimizi, kiminle yediğimizi, hepsini fotoğraflayıp koymamız lazım. Ne giydiğimizi, yırtmacımızdan neresinin nereye kadar görüldüğünü muhakkak göstermemiz lazım. Kimlerle, neredeyiz? Hangi restorandayız, hangi bardayız, hangi pavyondayız, hangi meyhanedeyiz, hangi gece kulübündeyiz? Bunu göstermemiz lazım, evet. Yani sosyal medya Kuran sünnet dairesinde heva hevesine uymadan kullanılırsa âlâ. Ama öbür türlü enteresan bir şey ailenin içerisinde birlik beraberlik kaldı mı? Hayır. Herkes farklı cenahlarda. E şimdi odalar fazla evlerde herkesin bir odası var, herkesin bir havası, cıvası var, herkesin kendi özel hayatı var, akşam olunca çocukların dersleri var, ilgilenecek o kadar çok şeyleri var. Tabi, onlar odalarında duracak, ders çalışacaklar, sosyal medyada dolaşacaklar, anneler onların çaylarını götürecektir, “aman oğlumuz ders çalışsın” “aman kızımız ders çalışsın” tabi onlar ders çalışırken sakın ha hiçbir şey söylemeyin onlara olur mu, olur, sonra yani eğer yüksek not getiremezlerse nasıl hava atacaksınız etrafa? “E teyzesi taktir getirdi”, “Amcası taktir getirdi.”, “E teyzesi ama okul birincisi oldu ya”, “Teyzesi öbürkü okul üçüncüsü” onun kafa yerde. Ya öyle mi, iyi insan olsun yok, onun birinci olması lazım. O yüzden Kuran'a sıra gelmiyor. O yüzden hadislere sıra gelmiyor. O yüzden edepmiş, terbiyeymiş, ilimmiş bunlara sıra gelmiyor. Bunlara sıra gelmesi mümkün değil. Onca şeytan önümüze koyuyor ki eşlerimizle konuşacak sıra gelmiyor, çocuklarla irtibata girecek sıra gelmiyor. Bir de çocuklar yarın okulda ne derler, sorarsa arkadaşı “Aaa Kerimcan dün akşam ne giymiş gördün mü?” E görmedi Kerimcan'ın ne giydiğini. Büyük eksiklik tabi çocuk geri kaldı. Kerimcan'ın ne giydiğini görmemiz lazım. Allah bizi affetsin. O yüzden kulun kendi nefsinden Allah'ı zikretmesi yani kendi çabasıyla, kendi durumuyla, konumuyla kendi kendisine bir ibadet etmesi. Bunun illahi hafi (gizli) manası değil bu. Kendi kendine Allah'ı zikretti, kendi kendine namaz kıldı, bu onunla alakalı. Kulun cemaatle ibadet etmesi, cemaatle zikretmesi, bu daha farklı.

Nefsin insan bedeni anlamında kullanılması, sözün başında farklı, farklı manalarda kullanılır dedim ya bunlarla alakalı da küçük küçük örnekler:

Yusuf (a.s) dedi: “O benim nefsimden murad almak istedi.” Kiminle alakalı? Kimdi onun nefsinden murad almak isteyen? Züleyha. Züleyha onu defalarca davet etti, davetkar davrandı, ona emretti. O hep ondan uzak durdu, hep kaçmaya çalıştı, harama bulaşmak istemedi. Çünkü, Züleyha evliydi. Evli. Zina haram, evli bir kadınla zina yapmak veya evli bir kadının zina etmesi normalde mevcut haramı ikiye katlayan; üçe, beşe katlayan bir haram. Zina haram ama komşu kadınla zina etmek zina suçunu ona katlamak gibi. Allah muhafaza eylesin. Tabi bunlar artık günümüzde konuşulamaz hale geldi. Laik, demokratik, insan haklarına dayalı bir hukuk devletinde zina suç değil. Para karşılığında zina yaparsa bir kimse, devlet neden benden vergi kaçırdın diye, onun peşine düşüyor. Ama bir kadın bir erkek istediği sayıda, istediği kadar zina edebilir. Devlet olarak suç görmüyoruz. On yıl içerisinde zina devlete, bakın devletin tepik ettiği, adalet bakanlığının tespit ettiği, on yılda zina suçu, yüzde “yedi yüz otuz iki” artmış. Bu, devletin resmi kanallarından alınan resmi açıklama, TÜİK açıklaması. Yüzde “yedi yüz otuz iki” bir de bunun devlete intikal etmeyenleri vardır. Bundan fazladır ama bir bunun kadar koyun. On yılda yüzde “bin beş yüz” artmıştır zina. Büyük hastalıktır. Adem'den beri Cenabı Hak'ın bütün ümmetlere haram ettiği ve ümmetleri bundan korkuttuğu bir hastalıktır. Bir ülkede zina artarsa orada bereketsizlik artar. Orada yağmurlar dengesini karıştırır, toprak dengesini karıştırır, o insanların dengesi bozulur, toplumun dengesi bozulur. Ama öyle bir hale geldi ki toplum artık fütursuz, arsız bir şekilde, göz göre göre. Bu kadın evli midir? Değil midir? Bu kadının çocuğu çocuğu mu var? Yok mudur?

Böyle fütursuzca gidiliyor ve bu ne yazık ki önceden, Müslüman görünümünde olan kimseler onlara bulaşmazlardı. Şimdi artık görüntüsü Müslüman ama amelleri Müslüman olan kimselerde görülüyor bunlar. Bunu kendimden örnekliyorum ya başka bir yere gitmeye gerek yok. İstanbul'da böyle bir o şeyden gemilerin durduğu yanaştığı yer neresi? Yenikapı'dan oradan o köprü var, Aksaray'a doğru kırmızı ışıklar vardı. Hala var orada, gece akşam böyle yani dokuz buçuk on sularında ben oradan yürüyorum. Bayanın birisi böyle camı kibar bir şekilde tıktı. Ben açtım, buyur bacı dedim ben, böyle baktı bir isteğin var mı, dedi. Estağfurullah dedim. Senin bir isteğin varsa söyle. Bacı dedim ben, ne bacısı ya, dedi. Öbür taraftaki kadınlara bağıyor, bu bildiğimiz sakallılardan değilmiş ya, dedi. Bir utandım kendi kendime, bir utandım. Hani ben de buyur bacı diyorum ki ona, Allah bendeki kafaya bak. Sufilerde normalde şu vardır: Adamın karnı açtır, cebinde parası yoktur, karşısındaki kimseye der ki, seni yemeğe götüreyim karnın açsa. Bu, şu demektir: Benim karnım aç. Bu sufi inceliğidir. Bakın sufi edebi, sufi inceliğidir. Karşındaki kimseye üşüyorsunuz sana bir palto alayım (der halbuki) kendisi gömlekle dolaşiyor. Sana palto alayım dediğinde, o şunu diyor: Ben üşüyorum, benim paltoya ihtiyacım var. Tabi biz bu incelikleri kaybettik, unuttuk. Benim kafam oraya gitmiş. Aynı şeyi ben Suriye'de yaşamıştım. Sonra toparladım. Yani düşünebiliyor musunuz diyor ki bu bildiğimiz hacılardan, sakallılardan değil. Demek ki bildiği sakallılar var, ne bunlar? Bunlar fuhuşa giden insanlar. Fuhuşa gidiyor. İşin en acı tarafı bu: İnsanların Müslüman görünümünde fuhuş yapması, Müslüman görünümündeki erkeklerin evli kadınlara sarkıntılık yapıp onlarla fuhuş yapması, Müslüman görünümündeki makam mevki sahipleri, kendilerine iş için gelen kadınların namuslarına tasallut olması. Acı olan bu. Aynı şeyi Suriye'de yaşamıştım. Allah rahmet eylesin Şeyh Efendi'yle beraber gittiğimizde, oradan Umre'ye gideceğiz. Öyle bir kendi kendimize düşündük, buradan Umre'ye gidelim, tamam Umre'ye gidelim. Orada da dediler ki biz vizelerinizi hallederiz. İşte o zaman Allah rahmet eylesin, Suriye'nin Diyanet İşleri Başkanı konumundaki Ahmet, Allah rahmet eylesin, Nakşibendi kendisi, o böyle demiş ki "Ben işte bir hediye olarak onların vizelerini aldırayım." Ne lazım? Fotoğraf lazım. Kaçar tane? Geçmiş gün dörder tane mi altışar tane mi ne fotoğraf lazım. E bizde fotoğraf yok haydi gittik bir fotorafcıya fotoğraf çekiniyoruz hep beraber. Kadının birisi geldi. Böyle şive olarak "Hoşgelmişsen!" dedi. Hoşbulduk, dedim. Türkçe söylüyor. Bir ihtiyacın var mı, dedi. Estağfurullah bacı, senin bir ihtiyacın varsa söyle, sen nerelisin, dedim ben. İşte -şimdi yanlış anlaşılmasın- her yerli olabilir böyle bir kimse. Antepliyem, dedi. Dedim varsa bir sıkıntı söyle hani, ben de diyorum ki orada naçar kaldı, böyle baktı, ne sıkıntısı, dedi. Sen gurbettesin, sen bir şey lazımsa söyle, deyince o zaman anladım ben. Sünnet sakallı bir Müslüman'ın böyle tanınması korkunç. Bir Müslüman'ın; görüntüsü Müslüman olan bir kadının, bir erkeğin böyle tanınması korkunç. Bu büyük bir handikap, Allah muhafaza eylesin.

Yusuf (a.s); Züleyha ona yalvarıyordu, onunlar beraber olmak istiyordu ama Züleyha o esnada evliydi. Evli bir kadınla cinsel ilişkiye girmek büyük haramlardan birisidir. Muhammedi fıkhıta, Muhammedi hukukta evli bir kadının veya evli bir adamın zina yapmasının cezası ölümdür. Musevilikte ölümdür. İsevilikte ölümdür. İbrahimilikte ölümdür. Hepsinin de cezası ölümdür. İşte Kuran'da yok Hz. Peygamber (s.a.v.) öyle içtihat etti. Recm etti. Öldürdü. Neden? Evli bir kadının veya evli bir adamın zina etmesi büyük günahı kebar. Yusuf (a.s) diyor ki Kuranı Kerim'de "O benim nefsimden murad almak istedi." Burada nefis ne manaya geldi, o kimsenin bedeni manasına geldi. "Allah'ın haram kıldığı nefse cana haksız yere kıymayın." Hadid/22 Burada da ne? Can hükmüne geldi, o kimsenin bedeni hükmüne geldi. "Her nefis ölümü tadacaktır." Ankabut/57 Bu da ne? O kimsenin bedeninin öleceğini, beden olarak yok olacağını... Allah muhafaza eylesin inşaallah. Yine La ilahe illallah Muhammedün Rasulallah diyen Müslüman bir kişinin kanı, şu üç şeyden biri ile helal olur. Nefse nefis, nefse nefis, yani bir kimse kalktı haksız yere bir kimseyi öldürdü. Nefse nefis, öldüren kimsenin kanı helal oldu. Bakın bu üç şeyin karşılığı ölümdür: Haksız yere bir kimseyi kalktı öldürdün nefse nefis. İkincisi, evli olarak zina edilen. Üçüncüsü, cemaatten ayrılıp dinden çıkan. Bu üç kişi için ölüm haklıdır. Bir, haksız yere birini öldürdüysen karşılığında kendi canıyla ödersin. İki, evliyken zina ettiyseniz karşılığında canınla ödersin. Üç, sen dinden dönersen, İslam olduktan sonra sen dinden dönersen, karşılığı nedir? Ölümdür. Burada da ne olmuş oldu? Nefis yani o bireyin kendisi, yani vücudu olmuş oldu. Yine nefis putlar hakkında kullanılır. Hakkınızı helal edin, bu nefsi biraz uzun tuttuk ama anlaşılсын diye istedim.

Nefsin putlar hakkında kullanımı, yani put "Yoksa onlar için kendilerini azabımızdan koruyacak ilahlar var, onlar kendi nefislerine bile yardım edemeyecekleri gibi, onlara tarafımızdan sahip de çıkılmaz. Enbiya/43 Yani normalde o putlar var ya, evet o putları da ne yapıyor onlar, diyor kendi nefislerini dahi kurtaramazlar. Bakın o putu da ne yaptı? Cenabı Hak nefis olarak gösterdi. Tanımladı. Bu ne? Lat, Uzza, Menat; Kuran'da bize isimleri zikredilen üç tane put. Lat, Menat, Uzza. Bunları unutmayın, bunlar bizim içimizde. Menat ne? Para haram para, haksız kazanç, haksız para, alavereli dalavereli işler, akçeli işler, haram para; bu Menat. Lat ne? Makam, mevki. Uzla, güç. Bu üç şey neymiş, putmuş. Uzla, güç. Bu üç şey neymiş, putmuş. Bunlar müşrikler için müşrikler zamanında Araplarda bunlar bildiğimiz insan figüründe gibiydi. Allah muhafaza eylesin.

Nefsin cins, tür anlamında kullanımı: “ Ant olsun içinizden, kendi nefsinizden size öyle bir peygamber geldi ki sizin sıkıntıya uğramanız ona ağır gelir. Size düşkün, müminlere şefkatli ve merhametlidir. (Tövbe/28) Sizin kendi nefsinizden diyor burada, kendi nefsinizden ne, o da sizin gibi insan. Burada tür manasında. İnsan türünün içerisinde bir peygamber gönderildi. Tabi bu Tövbe 28. Ayeti, bu 19. sapıklar var ya, Edip Yüksel'ler, onlar bu ayeti inkar ederler. 28. ve 29. ayeti... Bunlar 19' un kat sayılarına uymuyor diye bu 2 ayeti; Tövbe suresinin 28. ve 29. ayetini inkar ederler. Muhammed (s.a.v) hazretleri de demez onlar. “Muhammed bunları kendisi uydurdu, kendisine koydurdu.” der. Bu Edip Yüksel diyen kimse. Önceden bunların isimlerini zikretmezdim ama zikrediyorum artık. Zikretmemin sebebi insanlar neyin ne olduğunu iyice bilsinler, tanışsınlar. İki tane süslü lafa kanmasın. İki tane süslü lafın arkasındaki gerçeği görsün. Bu Edip Yüksel ve avanesi 19' cudur. Bunlar 19' un kat sayılarına göre Kuran'ı kendilerince yorumlamaya, kendilerince Kuran'ı öyle oturturmaya çalışırlar. Tövbe suresinin son iki ayetini de inkar ederler. Bunlar hadisi şerifleri de inkar ederler. Bunları bilin, duyun, anlayın. Bunlar bu Edip Yüksel ve avanesi komple hadisleri inkar eder. Hadis inkarcısıdır. Amerikan uşağıdır. Amerika'nın kucağında oturur. Yerli işbirlikçileri var burada. Namazın ritüellerini kabul etmezler. Namazın normalde sünnetlerini kabul etmezler. Hatta birine dedim, kalk iki rekat namaz kıl, dedim sünnetler olmadan nasıl kılacaksın, dedim baktı öyle, böyle de cehalet. Allah muhafaza eylesin. İşte burada da Tövbe suresi ayet 28'de nefis; tür olarak, cins olarak kullanılıyor. Yine “Allah size sizin nefislerinizden eşler var etti” (Nahil/72) Eşler; insan eşleri birbirlerine aynı türden insan, kadın da insan, erkek de insan. Kadınları ve erkekleri Cenabı Hak eş yaptı. Kendi nefislerinden yani kendi türlerinden. Senin eşine, ister kadın ister erkek, “Bu domuz bu, bu hayvan bu, köpek bu, yok bu at, yok bu beygir, yok bu inek...” diyerek onu hayvana benzetmen şekil olarak, haram. Allah onu ahseni takvim üzerine yaratmış. Onun üzerinde nefisine uyar da hayvani nefisine uyar sen yine diyemezsin, sen eşeksin, diye. Haram. O insan ve insan türü belli. Burada da Cenabı Hak ne yapıyor? Tür manasında kullanıyor. Evet, nefsin insanın zati anlamında kullanılması... “Öyle bir günden sakınip korkunuz ki o günde hiçbir nefis yani kimse, diğer bir nefse yani kimseye hiçbir fayda sağlayamaz. (Bakara/123) Burada da nefis ne? O kimsenin kendi zati. Bireyin kendisi, şahsın zati manasındaki kullanımı. “Allah öleceklerin ölümleri anında, ölmeyeceklerin rükûları esnasında nefislerini alır.”(Zümer/42) Buradaki nefsin manası ne? Ruh. Allah muhafaza eylesin cümlemizi. “Nefisini temizleyen kurtuluşa ermiştir. Onu kirletip örten ziyana uğramıştır.” (Şems/9-10) Burada da ne manada? Yine ruh manasında. Nefsin kalp veya eskilerin sâdır dediği veya gönül denilen buna benzer anlamlarda kullanılması: “Rabbini içinden nefislerinizde yalvararak ve ürpererek, yüksek olmayan bir sesle, sabah akşam zikret, gafillerden olma.”(Araf/205) Burada da ne yaptı? Burada o kimseye dedi ki kalbinden, gönlünden Allah'ı zikret. “ İyî biliniz ki Allah içinizden yani nefsinizden geçeni bilir.” (Bakara/235) Yine hadisi şerif: “Zenginlik nefis zenginliğidir.” Yani gönül zenginliği, zenginlik neymiş, gönül zenginliği. Ama burada kelime olarak ne geçiyor? Nefis olarak geçiyor. Yine ehli tasavvufun kullandığı nefis vardır. Bu nedir? Ehli tasavvuf nefsi genel olarak şu manada kullanır: “Nefsani arzularını kendisine ilah edinen kimseyi gördün mü, artık ona sen mi vekil olacaksın?”(Furkan/43) Ehli tasavvuf nefsi genel olarak bu manada kullanır yani “nefsani arzularını kendisine ilah edinme.” Bakın tekrar söylüyorum ayetle sabit, nefsanî arzularını kendisine ilah edinme. İşte Hz. Mevlana Celalettin Rumi'nin sözün başında “Nefis, demir ve taştan yapılan çakmaktır. Pür kıvılcımdır.” dediği nefis budur ve o kıvılcım su ile söner. Yani nefisini, heva ve hevesini ilah edindiye bir kimse ne yaptı? O, nefisinden taş ve demiri birbirine vurdu. Bir kıvılcım çıktı. O kıvılcım ne olmuş oldu? Put olmuş oldu. İşte ayeti kerimede o nefisini, nefsanî arzularını kendisine ilah edinen yani nefsanî arzularına uyan, o nefsanî arzularının peşinden giden, Cenabı Hakk'ın kitabını bırakıp Hz. Muhammed Mustafa'nın (s.a.v.) sünnetini bırakıp kendi heva ve hevesini ilah edinen, kendi nefsinin uyduruklarını ilah edinen; bence böyle olmalı, bence şöyle olmalı, bence Allah budur, bence Muhammed Mustafa (s.a.v.) böyle demeliydi, veyahut burada haşa yanlış demiş, eksik demiş demek o kimsenin kendi nefsinin, nefisinden doğan dogmatik heva ve heveslerini ilah edinmesidir. Hz. Pir bizi bununla alakalı uyarıyor. Diyor ki o kıvılcım yani senin heva ve gecesinden çıkan o putcuklar su ile söner, bir şey olmaz. Taş ve demir su ile normalde söner mi? Hayır. Bu biz ölünceye kadar mücadelemizin devam edeceği nefis. Adem oğlunda bu ikisi oldukça, ne vakit ve nasıl emin olur? Yani sende bu nefis olduğu müddetçe ve nefisinden sudur etmiş, çıkmış putlar olduğu halde ne zaman rahat edersin? O yüzden Hz. Peygamber (s.a.v.) mübarek duasında dedi ki: “Göz açıp kapayıncaya kadar beni nefsimin eline bırakma.” Küçük cihattan, büyük cihada dönüyoruz. Ya Rasulallah, kim var karşımızda düşman? “ İki göğsümüzün boşluğunda bulunan nefis.” dedi. O yüzden can bedenden çıkıncaya kadar nefisle mücadeleye devam. Hiçbir zaman nefisle olan mücadelede gözünü kırpmadan, gözünü kapamadan devam etmek var. Küçük bir gaflet, küçük bir nefse uyma, Allah muhafaza eylesin, bizi yanlış yollara götürür. Rabbim cümlemizi ve cümle ümmeti Muhammedi nefsin hile ve desiselerine karşı uyanık eylesin.

MUSTAFA ÖZBAĞ 30/01/2018

Derleyen:Asiye TOKER

SALİH ALEYHİSSELAM

Salih peygamberin soyu, Semud kavminin en seçkini idi. Salih bir mü'min olması ve insanları Hakk'a çağırmasıyla da garip kalmış bir kimseydi.¹ Ticaretle uğraştırdı, düz saçlıydı ve İsa aleyhisselam gibi ayakkabı giymezdi.² Halk arasında da 'geleceğe dair kendisinden ümit beklenen bir kimse' olarak tanımlanırdı.³ Allah'ın seçkin iman edenlerinin hikayeleriyle, bizlere nasıl mü'min olunacağını irşad eden Rabbime hamd olsun.

Dağları oyarak evler yapan, güçlü kuvvetli, uzun ömür yaşayan Semud kavmi, Hicaz'ın kuzeyinde Hicr bölgesinde yaşıyorlardı.⁴ Bir rivayete göre Yahudi olan Halis Araplarındanlardı.⁵ Allahu Teala Kur'anda "ashab'ül-Hicr" diye bahseder.⁶ Dağların içine oydukları evler⁷ ve vadilere yaptıkları saraylar birer sanat eseri idi.⁸ Semud kavmi kendinden önce gelen peygamberleri inkar etmişti ve putlara tapmaya başlamışlardı.⁹ Toplumun alt tabakasından olanlara hakaret ederlerdi. Böyle bir topluluğa Allahu Teala lütfuyla, Salih aleyhisselamı gönderdi ama onu da incittiler. Böyledir! Mü'min ve Allah'a dost olmuş kullara uyulmadığı gibi bir de incitirler.

Salih aleyhisselam kavmine kendilerine gönderilmiş güvenilir bir elçi olduğunu, Allah'a kulluk etmeleri gerektiğini, O'ndan başka bir ilahın bulunmadığını, Allah'a karşı gelmekten sakınmalarını ve kendisine itaat etmelerini, buna karşılık kendilerinden herhangi bir ücret talep etmediğini söyledi.¹⁰

1. Salebi- Arais s.67

2. İbn Kuteybe-Maarif s.14 M. Asım Köksal Peygamberler Tarihi 1-125

3. Hud-62

4. A'raf 73-79

5. Abdulvehhab EnNecar s.79

6. Hicr- 80

7. Fecr-9

8. Yakut II 220-221 Tecrid Tercemesi

9. Şuara-141

10. Şuara 142-145

Salih aleyhisselama alt tabakadan küçük bir topluluk iman etti. Toplumun iman etmeyenleri Salih aleyhisselama büyülenmiş ve uğursuz olmakla, şımarıklık ve yalancılıkla suçladılar.¹¹ Tebliğinde ısrarcı davranan Salih aleyhisselam yirmi yıl bu şekilde mücadele verdi.¹² Bir gün semud kavmi, putlarını da almış bayramlarını kutlamaya dağa çıkmışlardı. Onlarla beraber giden Salih peygamberden mucize getirmesini ve böylece ona iman edeceklerini söylediler.¹³ Salih peygamber onların söylediği kayanın yanına gitti, namaz kıldı ve Allah'tan yardım diledi.¹⁴ Semud kavminin istediği gibi bir dişi deveyi, kaya adeta doğum sancısı çeken bir kadın gibi sancı çekerek ikiye ayrıldı¹⁵ ve içinden bir dişi deve çıktı. Bu mucize üzerine bazıları Müslüman oldu. Halk bu deveyi istediği gibi sağar, kabını sütle doldururdu. Salih aleyhisselam, Rabbinin mucizesi deveden hiç ayrılmazdı. Rivayete göre Hicr bölgesinin suyu fazla değildi ve bir gün mucize deve su içiyor, bir gün halk su içiyordu. Suyu nöbetleşe kullanıyorlardı. Salih aleyhisselam sıraya riayet etmelerini söylüyor¹⁶, deveye zarar vermeleri halinde ilahi azapla onları uyarıyordu.¹⁷

Mucize deveden rahatsız olan inkarcılardan bir grup deveyi öldürme planı yaptılar. Rahman'ın bizlere bildirdiğine göre, bozguncu ve beraberindeki dokuz kişi deveyi öldüren kimseler oldu. Kudar bin Salif adlı kişi deveyi ayaklarından kesti diğerleri de kılıçlarıyla parçaladılar.¹⁸ Ardından kendilerini korkuttuğu azabı getirmesi için Salih aleyhisselama alay ederek meydan okudular. Salih aleyhisselam, üç gün içinde azaba uğrayacaklarını¹⁹; birinci günde yüzlerinin saracağını, ikinci gün kızaracağını, üçüncü gün kararacağını ve dördüncü gün helak olacaklarını bildirdi. Azap vakti geldiğinde korkunç bir çığlık onları yakaladı, yurtlarında diz çöken kimseler oldular.²⁰ Bir rivayette Mekke'ye bir rivayette Filistin'e göçen Salih aleyhisselam ve beraberindekileri, Allahu Teala kurtardı.²¹

Mevlana Celaleddin Rumi hazretlerinin Salih aleyhisselam ve hadisesiyle ilgili hikmetlerini anlattığı beyitleri Mesnevi'de şöyle geçiyor:

“ Salih'in devesi görünüşte deveydi, o zalim kavim bilgisizlik yüzünden deveyi kestiler.
Su için deveye düşman olduklarından kendileri, mezara su ve ekmek oldular.
Hakk'ın devesi ırmaktan buluttan su içmekteydi. Onlar Hakk'ın suyunu Hakk'tan esirgediler.
Salih'in devesi, Salih kişilerin bedenleri gibidir; onlar kötülerin helaki için tuzaktır.
Neticede 'Allah'ın devesi ve onun su hakkı' hükmü, o ümmeti ne dertlere uğrattı,
onları nasıl helak etti!
Hakk'ın kahrının zabıtası, bir devenin kanına diyet olarak onlardan bütün bir şehri istedi.
Ruh, Salih gibidir, beden de deveye benzer, ruh vuslattadır, beden ihtiyaç içindedir.
'Salih'in ruhu; yara deve üzerindedir, zat yaralanmaz.
Salih'in ruhu incitilmez; Hakk'ın nuru kafirlere mağlup edilemez.
Can, toprak cisme kötü kişiler incitsinler de imtihanı görsünler diye ulaştı, bu yüzden cisimle birleşti.
Canı inciten kişinin, Hakk'ı incittiğinden haberi yok! Bilmiyor ki bu küpün suyu ırmak ile birleşmiştir.
Hakk bütün aleme dayanak olsun diye bir cisme alaka bağlamıştır.
Onların gönüllerine kimse muzaffer olamaz. Sedefe zarar gelir inciye gelmez.
Velinin beden devesine kul ol ki, Salih peygamber ile kapı yoldaşı olasın.”
Rabbim, bizleri Salih müminlerle yol alanlardan eylesin. Vesselam...

Ayşe BAYRAKOĞLU

11. Neml -47 Kamer -23

12. Taberi Tarih c.1 s.119

13. Salebi-arais s.67

14. İbn Esir -Kamil c.1 s.90

15. Salebi-Arais s.67

16. Şuara-155-156

17. A'raf -73\ Hud -64

18. Ahmed b Hanbel c.3 s.296

19. Hud - 65

20. A'raf 78 \ Fussilet- 17 \ Kamer-31

21. M.Ali Sabuni s.310

AHZAB SURESİ (33/58)

Mümin erkeklere ve mümin kadınlara yapmadıkları bir şeyden dolayı eziyet edenler, bir iftira ve apaçık bir günah yüklenmişlerdir.

Bu ayeti kerimenin sebebi nüzülü olmasa da okuduğumda sanki gözümün önüne Hazreti Aişe'nin (r.anha) gözyaşları geldi, kulaklarımda da hıçkırık sesleri...

Allah'ın sevgilisi diyordu ki:

"Ey Aişe! Hakkında bana öyle sözler erişti ki, eğer sen bu isnatlardan uzak isen yakında Allah, seni onlardan beri ve uzak tuttuğunu açıklar. Yok eğer böyle bir günaha yaklaştınsa Allah'tan af dile ve ona tövbe et! Çünkü kul, günahını itiraf ve sonra da tövbe edince, Allah da ona af ile muamelede bulunur." Mübarek sözleri işitince Hazreti Aişe'de (r.anha) bir heyecan, umut, hüzn... Gözyaşları durur ve babasına dönerek: "Rasulullah'a (s.a.v) bu hususta benim tarafımdan cevap ver." buyurur.

Hazreti Ebu Bekir'den (r.a) "Vallahi kızım, Rasulullah'a (s.av) ne diyeceğimi bilemiyorum." cevabını alınca annesine döner, "Rasulullah'a (s.a.v) bu hususta benim tarafımdan cevap ver." der.

O da, "Vallahi, ben de Rasulullah (s.a.v)'a ne diyeceğimi bilmiyorum" diye yanıtlar. (Müslim, 8:116; Müsned, 6:197.)

Allah'a münacaat ve dua ile nihayete eren bir iftira...

"Ey Müslümanlar cemaati! Ailem aleyhindeki iftirasıyla beni üzüntüye düşüren bir şahsa karşı bana kim yardım eder? Halbuki vallahi ben, ailem hakkında hayırdan başka bir şey bilmiyorum. İftiracılar öyle bir adamın ismini de ileri sürdüler ki ben onun hakkında da hayırdan başka bir şey bilmiyorum." (Sîre, 3:312; Müslim, 8:115; Tirmizî, 5:332.)

Bu mesele herkese bir nasihat ve ölçü oldu. Allah sevgilisinin, sevdiğini vahiyle taçlandırdı. İftiradır, dedi. Bizler bugün iftiraya uğramadan, gıybetimiz yapılmadan yaşamın mümkün olmadığını kabullendik. Zannımca bunun bir aksi sedasının olmayacağı düşünülüyor. Yoksa bu kadar kolay olamazdı karalamak insanları. Oysa ki "Dilediğinizi yapın. Yaptıklarınızı hem Allah, hem Rasulü, hem de müminler görecektir. Sonra da gizliyi ve açığı bilen Allah'ın huzuruna itileceksiniz. İşte o zaman neler yaptığınızı size O bildirecek." (Tevbe suresi/105) buyuruyor Rabbimiz.

Bu iftira değil ki, gerçekler, diyenlere de cevap Allah Rasulü'nden (s.a.v) geliyor:

Peygamber efendimiz (s.a.v) bir gün,

–Gıybet nedir, bilir misiniz? Diye sormuştu. Ashab-ı kiram:

–Allah ve Rasulü daha iyi bilir, dediler. Peygamberimiz:

–Gıybet, din kardeşini hoşlanmadığı bir şeyle anmandır, buyurdu.

–Söylenen ayıp, eğer o kardeşimde varsa, ne dersiniz? Diye soruldu.

–Eğer söylediğin şey onda varsa gıybet ettin, yoksa o zaman ona iftira ettin demektir, buyurdu.

(Müslim, Birr 70; Ebû Dâvûd, Edeb 40/4874)

Seninle de hiçbir şey konuşulmuyor; her şey dedikodu, her şey gıybet mi sorusunu sıkça duyanlara da Üstadım Mustafa ÖZBAĞ (k.s) buyuruyor ki "Şahıslar hakkında konuşmak değil de ölçüyü konuşmak uygundur." Haramı işleyen değil de haramı kötü görmektir mesele. Kasas Suresi'nde de yüce Allah (c.c) buyuruyor ya "... De ki: "Kimin doğrulukla geldiğini, kimin de apaçık sapıklıkta bulunduğunu en iyi bilen Rabbimdir." (Kasas suresi/85)

Peki böyle bir hadiseye maruz kaldığımızda ne yapmalı diye düşünürsek Allah dostlarından bir hikaye ile kendimize ölçü çıkarabiliriz. Kuşeyri'nin risalesinde şöyle bir kıssa geçmektedir. Hasan-ı Basri'ye birisi gelerek "Falan adam senin gıybetini yaptı." dedi. Bunun üzerine Hasan-ı Basri adama bir tabak tatlı göndererek ona, "Duyduğuma göre sen (gıybetimi yaparak) bana iyiliklerini hediye etmişsin, bu tatlıyı o hediyene karşılık olarak gönderiyorum." dedi.

ÇÖLDEKİ DENİZİN İNCİSİ : EBU ZER EL GİFARİ

Tek başına bir ümmet... O, ümmetin yalnızı...

Allah Resulü (sallallahu aleyhi vesellem) buyurdu:

“Allah Ebu Zer’e rahmet eylesin. O tek başına yürür, tek başına ölür ve tek başına haşrolur.”

Yalnızlığın içerisindeki aşkın, tüm renklerin ve seslerin çağlayanı... Çöllerde yaşayan zühd ve tevazu insanı. Yayanın, saçanın babası olarak tanınmış müthiş bir şahsiyet... İslam öncesi Cündeb b. Cünade olarak çağrılan, nübüvvet sonrası Mesihu'l İslam olarak bilinen Giffaroğullarına mensup gözü pek, tuttuğunu koparan, dediği dedik, kendi toplumuna aykırı bir genç...Sert bakışlarının altında gönlünün derinliklerindeki aşkı arayan, cengaver bir yiğit...Annesi, Remle binti Vakıa; babası Cünde b. Süfyan, kabilesinin sancaktarı.

Ebu Zer El Gifari, Mekke ve Medine arasında Bedir ile Rabiğ'in tam ortasında yaşayan Giffar kabilesine mensup¹ İslam öncesi döneminde ticaret kervanlarını soymakta, yağmacılık ve eşkiyalıkta sınır tanımayan, önüne gelen kervanları vuran, şaki bir kabilede yetişen, Şakilerin reisi konumunda olan cahiliyenin bütün karanlık işlerine bulaşan fakat yaşadığı bu hayatı bir yandan da sorgulayan bir genç. Artık yüreği daralır, sürekli kendine sorular sorar ve bir gece gönlünün derinliklerinde, vicdanını tırmalayan duygularla kavminin tapındığı en büyük put olan Menat'ın karşısına geçerek derin bakışlar altında der ki “Bu benim ilahım mı? Eline bir taş alıp hızlıca karşısında duran o taş yığına atar. Taş, putun tam orta yerine isabet eder. O taş, puttan öyle bir ses çıkarır ki o ses ile Ebu Zer (ra) sarsılır. Öyle bir sarsılır ki adeta tam orta yerinden kendi içindeki putunu vurur. Kendisine hiçbir faydası olmayan, kendini savunamayan put, onun ilahı olamazdı. İnandığı ne varsa kendi içinde birden yıkılır, hızlıca çöllerde doğru koşar, kendini çöllerin sessizliğindeki çılgınlıklarına bırakır. Gecenin karanlığında gözyaşları içinde secde halinde Allah'a yalvarıp yardım ister. Bu secde halinden o kadar lezzet alır ki öylece sabaha kadar kalır ve o günden sonra bu eylemi yapmaya devam eder. Artık çöller onun Hira'sı, yüreğindeki fırtınalar ise Ebu Zer'in (ra) Cebrail'idir. Kendi vicdanının sesini dinler ve fitratını diriltir. Artık farklı sancılar içindedir. Ebu Zer (ra) böyle bir halde iken Mekke'den gelip Şam'a giden bazı kabilelerden Mekke'de yeni bir peygamberin (sallallahu aleyhi vesellem) çıktığını ve o şahsın şairane sözler söylediğini duyar. Çok meraklanıp iyi bir şair olan kardeşi Üneys'i Mekke'ye gönderip bu olay hakkında kendisine bilgi getirmesini ister.

Üneys Mekke'ye varır ama Efendimizi (sav) göremez. Sadece etrafta duyduklarını Ebu Zer'e (ra) anlatmak için geri döner.² Ebu Zer (ra) , kardeşinin anlattıklarından pek de tatmin olmaz bilhassa kendisi görüp bilgi almak ister ve Mekke'ye gider. Kâbe'nin bir köşesinde kendine bir mesken tutup orada Efendimizi (sallallahu aleyhi vesellem) bekler.³ Kimselere sormaz ve azığını zezem kılar, bekler ve bekler. Bir gün Hz. Ali'nin (ra) dikkatini bu yabancı çeker ve yanına varıp kendisini tanıtır evine davet eder. Üç gün Hz. Ali'nin (ra) evinde misafir olur. Ne o, Hz. Ali'ye (ra) bir soru sorar ne de Hz. Ali (ra) ona bir soru sorar. Böylece günler geçer ve Hz. Ali (ra) ondan emin olunca "Ne arıyorsun buralarda söyler misin, belki sana yardımcı olabilirim?" der. Ebu Zer (ra) "Ben yeni bir din iddiasında bulunan o peygamber denen şahsı görmek için geldim." der. Hz. Ali (ra) "Tam yerine geldin dercesine ona sevecen bakışlarla bakar. Hz. Ali (ra) götürecektir onu aradığı o nura, o huzura... Tanımamasına rağmen biri onu evine götürmüş, üç gün izzet ve ikramda bulunmuştu. Hz. Ebu Zer'in yüreği Hz. Ali'nin sevgisi ile dolacak ve onu aradığı hakikate doğru götüren olacaktı. Hz. Ali (ra) "Ben seni ona götüreyim mi?" der. Bu sözler karşısında heyecan ile "Evet!" der. "Yalnız seni benimle kimse görmemeli." Aralarında bir plan yaparlar, bu plan doğrultusunda hareket ederler. Safa tepesinde bir eve doğru yol alırlar.⁴ Böylece iki yiğit Dar'ül Erkam'ın evine girerler. Heyecanlıdır Hz. Ebu Zer (ra). Gönlünün tepelerinde gezinmeye başlar, tarifi imkansız duygu ve düşüncelerle kapıdan içeri süzülür, gözlerini odanın karşı duvarına diker. Tatlı, yumuşak bir ses "Hoş geldin Arap kardeş." der. Bu ses alır götürür Hz. Ebu Zer'i (ra) ta çölün derinliklerindeki denizlere. Nasıl bir bakıştı, nasıl bir seslenişti ki bu, yüreğine inen sıcaklık yakmış eritmişti Ebu Zer'i. İçindeki çağlayan çöşar, ilahi duygularla kaplanır, bir anda gönlünün çöşkusu dudaklarının arasından titrek ve duygulu bir ses tonu ile ilk defa "Esselamu aleyküm" diyerek karşılık verir.⁵Evet, daha ortada hiç selam yok iken selam vermişti. Dudakları susmuştu, artık konuşan ta ötelere tanışan gönüllüleri. Bu selama Allah Resulü (sallallahu aleyhi vesellem) karşılık verir. Yıllar sonra Hz. Ebu Zer (ra) bu olayı anlatırken "Vallahi ben, İslam'ın selamını ilk kez verdim." diyecektir.⁶Bu selamlaşmadan sonra Ebu Zer (ra) Mekke'ye neden geldiğini anlatır. Efendimizden (sallallahu aleyhi vesellem) söylediği bazı şiirlerinden bazılarını dillendirmesini ister. Efendimiz; kendisinin şair olmadığını, okuduğunun şiir olmadığını söyler ve Kur'anı Kerim'den ayetler okumaya başlar. Efendimiz (sallallahu aleyhi vesellem) okudukça Ebu Zer (ra) mest olur, hayatı boyunca hiç duymadığı huzurlu sözler işitmiştir. Denizin yalnız incisi, kendi kabuğundan çıkıp oracıkta hemen şehadet eder. İçini şehadetin mutluluğu kaplar. Allah Resulü onun kimlerden olduğunu sorar. Gıffar kabilesine mensup olduğunu söyler. Efendimiz (sallallahu aleyhi vesellem) biraz düşündükten sonra Gıffar kabilesinden birinin iman etmesini Rabb'imizin hidayet yollarını bir insana açmasına yorar ve şöyle der: "Allah dilediği kimseye hidayet eder."⁷ Evet, hidayet Allah'ındı (cc) ve Efendimiz (sallallahu aleyhi vesellem) devamında ona en büyük hakikat olan namazdan bahseder. Ebu Zer (ra) "Ya Resulullah! Ben üç senedir böyle secde ediyordum!"⁸ Böyle secde etmeyi Allah (cc) ona çöllerde öğretmişti. "LA İLAHE İLLALLAH" demişti ama bu kelimenin kelimeyi tayyibe yani en güzel kelime olabilmesi için "Muhammedün Resulullah" cümlesine ihtiyaç vardı. İşte üç senelik zaman sonunda vicdanının sesini dinleyen Ebu Zer (ra) kelimeyi tayyibeyi söyler. Kur'anı ve en büyük hidayet öğretmeni olan Efendimiz ile tanışır. Böylece üç senedir tevhid üzere yaşayan Ebu Zer (ra) , sonunda imanın o büyük şerefine kavuşur ve hemen hiç durmadan harekete geçer. Şöyle der: "Ya Resulullah, izin ver, gidip Kabe'de bu ilahi hakikatleri haykırayım." Efendimiz (sallallahu aleyhi vesellem) "Ey Ebu Zer! Kavmimin sana zarar vermesinden korkuyorum." der ama Ebu Zer (ra) bu, ne şartları düşünür ne de işin maslahatını. Kararlı bir tavırla cevap verir: "Ya Resulullah, bana ne yapabilirler, en fazla beni öldürürler, varsın öldürsünler, bu hakikatler uğrunda ölmeyip de ne yapacağım?" Efendimiz, Ebu Zer'in (ra) çok kararlı ve dediğini yapacak olduğunu görür. Tamam, der, git; ama dikkatli ol. Ebu Zer (ra) hiç vakit kaybetmeden harekete geçip Kabe'ye varır. Bakar ki Mekke'nin büyükleri bir yerde toplanmışlar. Onlara yakın bir yerde durur ve en gür seda ile öğrendiği hakikatleri haykırır. Ne müthiş bir seslenişti Ebu Zer'in (ra) seslenişi... Onun rüzgarı esmişti Mekke'de, hakikati saklamadan, bir şeylerin ardına saklanmadan haykıran tek cesur insandı, korkmuyordu. Gerçekleri haykırabiliydi her an, her zaman. O rüzgarın izi sürülecek, hakkı ve hakikati haykıran her zamanın bir Ebu Zer'i olacaktı. İşte bu hakikatin sesiydi, müşrikler korktular. Bu haykıran da kimdi? Susturmalıydılar. Bir anda telaşlanıp üzerine saldırdılar ve yumruklarla, tekmelerle aralarına alarak dövdüler. Onlar dövdükçe Ebu Zer (ra) daha çok haykırıyor, haykırdıkça müşrikler daha da hırçınlaşıyorlardı.

Hırçınlıkları, öfkeleri öylesine fazlaydı ki öldüresiye kadar dövdüler ve sonunda onu öldürdüklerini sanıp bıraktılar. Tam o anda henüz Müslüman olmamış olan, Efendimizin amcası Abbas (ra) geldi ve Mekkelilere “Siz ne yaptınız? Eğer o ölürse siz nasıl Şam’a giden kervanlarınızı Gifar kabilesinin elinden kurtaracaksınız. Tanımadınız mı, o Gifarlı Ebu Zer’dir.” dedi. Hz. Abbas (ra) birkaç kişinin yardımı ile Hz. Ebu Zer’i Kâbe’nin dışına çıkardı. Efendimiz sallallahu aleyhi vesellem bu olaydan haberdar olup hemen Ebu Zer’in (ra) yanına geldi. Onun yanına yaklaştı, sevgi dolu yüreği ile ellerini ellerinin içine aldı. Ona bakıyordu Rahmet Peygamberi sallallahu aleyhi vesellem. Gözlerinden yaşlar süzülüyordu. Ebu Zer (ra) kan revan içindeydi ve Allah Resulü sallallahu aleyhi vesellem şöyle seslendi. “Ey Ebu Zer (ra) ben sana demedim mi böyle yapma diye!” Ebu Zer (ra) bir ara kendine geldi, güçlükle şunları tekrarladi: “Ya Resulullah! Eğer bana bir daha izin verirsen vallahi aynısını yeniden yaparım.” İşte Ebu Zer (ra) nasıl da sevmiş nasıl da feda etmişti kendini hakkın ve hakikatın uğruna, vazgeçer miydi davasından, “Hayır.” dedi Rahmet Peygamberi sallallahu aleyhi vesellem, dedi ama Ebu Zer (ra) durmayacak haykırışlarına devam edecekti. Bir gün yine Kabe’nin yanına gider. Mekkeli bazı hanımları İsaf ve Naila putuna taparlarken görür ve acıyarak onlara baktıktan sonra alaycı bir tavırla: “Neden onları birbiri ile evlendirmiyorsunuz? Evlendirin de bir hayra vesile olun!” dedi. Putları ile dalga geçildiğini anlayan Mekkeli bayanlar çığlık atıp bağırıldılar. Mekkeliler tekrar Ebu Zer’i (ra) ortalarına alıp tekme tokat dövdüler.⁹Efendimiz sallallahu aleyhi vesellem baktı ki Ebu Zer (ra) Mekke’de rahat durmayacak, ona dedi ki “Şimdi biraz dinlen, kendine gelince de artık buralarda durma, doğruca kabilene dön, onları İslam’a davet et ve ben seni çağırmadıkça da gelme!” dedi. Efendimiz sallallahu aleyhi vesellem çok iyi biliyordu, Ebu Zer (ra) Mekke’de kalsa rahat durmayacak, hem kendine ve hem işin başında davete zarar verecekti.

Ebu Zer (ra) çok iyi anlamıştı söylediklerini, kendini toparlayınca kabilesine geri döndü, hiç vakit kaybetmeden Eslem ve Gifar kabileleri arasında davet ve tebliğe başladı. Ona verilen görev bu idi. Ona biçilen rol bu idi. İstihdamı İlahiye ve istihdamı Nebeviye ona bu alanda abidevi bir şahsiyet olma görevini yüklemişti. Özellikle ashop içerisinde bir alanda abideleşen, o alanda rakipsiz olmalı ve herkesi bir adım geride bırakmalıydı. Ebu Zer’in (ra) yaptığı buydu ve diğer sahabilerden hep bir adım öndeydi. Mazeret üretmek, bahaneler dizmek onun işi değildi. Haklı bir mazereti bile bir Müslüman’ın yapamayacağı bir iş olarak görürdü, son ana kadar eylem amel noktasında çaba içerisinde olması gerektiğini yaşam tarzı ile göstermişti. Kendisine verilmiş işi hemen eyleme geçiren, hedefine koşandı. O, bu ümmetin isteyeni değil; sahip olduğu neyi varsa her şeyini verenidir. Hayatı boyunca kimselerden bir şey istemeyen, kimselere el açmayan, kimselere yük olmayan, kimselere yaslanmayan, devesinin kamçısı bile yere düşse onu inip kendisi alandı. İşte Ebu Zer (ra) olmanın en önemli yolu buydu: Kimselerden bir şey istememek, isteyene vermek. Efendimiz onun için şöyle buyurdu:¹⁰“Ne gök, altında; ne de yer, üstünde peygamberlerden sonra Ebu Zer’den (ra) daha doğru sözlüsünü barındırmamıştır.” İşte tek olmak kolay bir şey değildi ama tek başına bile nasıl bir ümmet olunacağını da Allah (cc) bu ümmete birinin hayatı ile gösterdi. Gösterdiği de Ebu Zer El Gifari (ra) oldu. İslam’ın tebliğine önce annesi ve kardeşinden başladı.

Ulviye DENİZ

Kaynak: Muhammed Emin Yıldırım, sayfa 283.

Müstetrek, Hakim, el. (1)

İbn Hacer, El-İsabe, IV, 2217; İbn Sad, tabakat, iv, 246. (2)

İbn Sad, Tabakat, iv, 246. (3)

İbn Kesir, el Bidaye. (4)

İbn Sad, Tabakat, iv, 251. (5)

Müslim, Fezalüs Sahabe, 132. (6)

İbn Sad, Tabakat, iv, 251. (7)

İbn Sad, Tabakat, iv, 246. (8)

İbn Sad, Tabakat, iv, 247, 248. (9)

Tirmizi, Menakıb, 342, 343. (10)

İbn Kesir, el Kamil, ii, 280.

MÜMİNİN MANEVİ YOLCULUĞU

“O’dur ki her şeyin, yaratılışını güzel yaptı ve insanı yaratmaya çamurdan başladı.”
(Secde, 32/7)

Beden bir merkeptir. Nefis onun binicisidir. Gaye Allah’ı (c.c.) bilmektir. Bir insan kendi nefisini idrak etmeden, Allah’ı (c.c.) bilirim iddiasında bulursa, bu bir müflis gibidir. Yiyeceği, içeceği bulunmayan bir kimsenin şehir halkını ziyarete çağırmasına benzer. Onun için insanın, evvela kendi nefisini bilmesi, sonra Allah’a (c.c.) yönelmesi gerekir ki o zaman sevgiye ve muradına nail olabilsin. Çünkü kendini bilme, Allah’ı (c.c.) bilmeyi gerektirdiği gibi Allah’ı (c.c.) bilmek de, O’nun sevgisine çağırır ve O’na kavuşmayı sonuçlandırır.

Kulun doğumu ve ölümü arasında geçen manevi yolculuğundaki en temel öge nefistir. Nefis, kişinin içine olan öz yolculuğudur. Tasavvuf yolu uzun soluklu kemal yolculuğu olup seyri süluk ile başlar. Seyri sülüğe ulaşmanın yolu ise nefis meratiplerinden geçer. Nefis meratiplerinin ilki nefsi emmare ile başlar.

1.Erzurumlu İbrahim Hakkı,
Marifetname, sad. Turgut
Ulusoy, Elif Ofset, 4. Baskı,
İstanbul 1978, s. 32.

Nefs-i Emmare: Sürekli kötülüğü emreden nefistir. Casiye suresi 23. ayet-i kerimede, "Nefsinin arzusunu ilâh edinen, Allah'ın (c.c.) (hâlini) bildiği için saptırdığı, kulağını ve kalbini mühürlediği, gözüne de perde çektiği kimseyi gördün mü? Şimdi onu Allah'tan başka kim doğru yola erdirtirebilir? Hâlâ düşünüp ibret almayacak mısınız? " buyrulmuştur. Nefsi emmarede kul, kendi nefsini ilah edinmiştir. Bu kişi kendi kafasından bir din oluşturmuş ve "benim dinim bana yeter, ben doğrusunu bilirim" demiştir. Müslüman olduğunu söyleyen ancak Kuran ve sünnete tabi olmayan, hayra hasenata, iyiliğe kafası çalışmayan nerede eksiklik varsa orada olan, ilahi sevgiden mahrum, tevhitte habersiz, kendi benliğine mahkum olmuş, dünyanın sefasına şatafatına dalıp manevi feyzlerden mahrum kalmış olan nefistir. Nefsi bu halde olan kişiler sureten insan, sireten hayvan ya da daha aşağı mahluk olabilirler. Araf suresi 179. ayet-i kerimede şöyle buyruluyor: "Artık orada yenilmişler ve küçük düşmüşlerdi." İçerimizdeki harama dair duygu nefsi emmareye aittir. İlk hastalığı şehvettir. Şehvet yanında öfkeyi getirir, kişi nefsini tatmin edemezse öfkeli olur. Kibir, çekememezlik, zulüm gibi...

Kuran ve sünnet dışında tutkuları vardır. İman ettik deseler dahi onlar kötülüklerinden asla vazgeçemezler. Onlar nefsi emmareye zebun olmuş kimselerdir. Kuran ve sünnet ile ilgili her şeye muhalif olur, alaya alırlar. Kuran ve sünnetle sabit olan herhangi bir şeyi alaya alan kişi küfre düşer. Böyle kişiler, Allah dostlarına, zikrullahı, Kuran'ın ve sünnetin emirlerine düşmandır. Sizdenmiş gibi görünürler, oysaki şeytana dost olanlarla dostturlar. Hak ve hakikat üzerinde duran kimseler nefsi emmareye zebun olanlara düşman olurlar. Dışa açılan penceresi gözdür. Kul gözünü haramdan uzak tutmalıdır. Nefs-i emmarenin tedavi zikriyse "La ilahe İllallah"dır.

Nefs-i Levvame: Levv eden, pişman olan kimsedir. Kıyamet suresi 2. ayet-i kerimesinde şöyle buyruluyor: "Kusurlarından dolayı kendini, kınayan nefse de yemin ederim ki diriltilip hesaba çekileceksiniz." Kim Tövbe eder geri dönerse Allah da (c.c.) onu affeder. Ayet-i kerimede, hata yapanların en iyisi hatasından geri dönen kişidir, buyruluyor. Günah işleyip tövbe edip kendini kınayan, hata yapıp tekrar dönüp tövbe eden nefistir. Burada kul, kah nefsi emmareye gider, kah nefsi levvameye gider. İçindeki küçücük de olsa var olan iman nuru kişiye, hata yaptığını farketirir. Namaz kılarken namazı terk eder; anne, babaya sesini yükseltir. Sonra pişman olup neden susmadım diye pişman olan nefistir. Kul kendisini kınar, pişmanlık içerisinde "Ben bunu neden yaptım?" der ancak yapmaktan da geri duramaz.

Bir kimse bir üstada intisap edince nefsi emmarede kalmaz. Nefsi levvamede bile uzun kalmaz. Üstada sıkı sıkıya bağlanırsa anında, mülhimeye geçer. Esması lafzayı celali "Allah"dır.

Nefs-i Mülhime: İlham alan kalbi kötülüklerden arınmış nefistir. Hikmet sahibi olma mülhimede başlar. Şems suresi 7-10. ayet-i kerimelerde şöyle buyruluyor: "Nefse ve onu (insanın özü olarak) şekillendirip düzenleyene (7) Onu arzularıyla baş başa bırakan da ziyan etmiştir. (10) "Artık kalp, ilham almaya başlamış, keşif kapıları açılmıştır. Bu nefsin şeytani tarafı da vardır. Mürşidi kamile bağlılık tarafı da vardır. Kişinin, mürşidi kâminden alakası kesilmişse şeytan kalbine üflemeğe başlar. Bir doğru dokuz yanlış olmaya başlar. Şeytan kişiyi oradan aldatır. Keşif kapısı açılınca kibirlenebilir. Kulun bu noktada, kendine dikkat etmesi gerekir. Kişi nefsinin günahı kebaire kapatmalı, hiçbir kimseye dili ile zulmetmemeli, ağzından küfür, hakaret çıkmamalıdır. Eğer zulmederse rüyasında "Hu" esması dahi verilmiş olsa o kul, makamdan düşmüştür. Nefsi mülhimedeki kişi elinden, dilinden, düşüncesinden emin olunacak kimse olmalıdır. Mülhimenin sonuna doğru kişiye keramet de verilir. Naziyat suresi ayet 40-41'de şöyle buyruluyor: " Kim de bir gün Rabbinin huzuruna çıkıp hesap vereceği korkusuyla yaşamış ve nefsinin kötü arzulara uymaktan dizginlemişse, (40) İşte cennet, onun varacağı yerin tâ kendisidir. (41) Derviş için her gece hesap vardır. Furkan suresi, 71. ayet-i kerimede şöyle buyruluyor: "Kim tövbe eder ve salihati yaparsa, kuşkusuz o, bağışlanmış olarak Allah'a (c.c.) döner." Tegabun suresi ayet 16'da şöyle buyruluyor: "Kim nefsinin hırs ve cimriliğinden korunabilirse, işte gerçekten kurtuluşa erecek olanlar onlardır." Mülhimedeki kimse hak yolcusudur, dost yolcusudur, dostu gidendir ve bugünün evliyasıdır.

Nefs-i Mutmainne: İmanın olgunlaştığı, kalbin mutmain olduğu nefistir. Nefs-i mutmainnede olan kişi, namazı, orucu tüm ibadetlerini Allah'ı (c.c.) sevdiği için yapar. Heva ve hevesinden yanlış arzuların arınan, anaç, babacan ve güler yüzlü olan kişilerdir. Bu kişiler kimseyi kırmazlar. Kırarlarsa zikrullahta Geylani hazretlerini göremeyeceklerini bilirler. Kabir haline vakıf olurlar. Cenneti, Cehennemi, melekleri görüp şeytani tanımlarlar. Varlığına, hayatına şehadet ederler. Göğün dört katını da görürler. Kalpleri mutmain olup, sonuna doğru zahiren de artar. Kulakları duyar, gözleri görür. Günahı kehair işlemediği gibi, heva ve hevesi de geçmiştir. Nefs-i mutmaindeki kimse Kuran ayetlerine, Peygamber Efendimiz Hz. Muhammed Mustafa'nın sözlerine tabi olup üstadına da itaat eder. O kimsenin kalbi üstadından da mutmaindir. Kişinin kalbi harekete geçer. O, artık huzura ermiş nefistir. Manevi olarak akli tam, imanı güçlü, bilgisi hakikat, zikri ise safiyanedir. Kalbine artık ilmi ledünden hakikat damlaları inmeye başlamıştır. Rad suresi 28. ayet-i kerimede şöyle buyruluyor: "Onlar, iman edenler ve kalpleri Allah'ın zikri ile mutmain olanlardır. Kalpler, ancak Allah'ın (c.c.) zikri ile mutmain olur. Kalbi tecelliyatı "La Mevcude İllallah" tır. Peygamberlerden birisi gelir o kişiye, Allah (c.c.) zikrini talim ettirir. Onun yolu üstatlığa doğru gider. Bu kişiler cennetliktir. Hz. Muhammed Mustafa'nın (s.a.v.), pir efendilerin sahabelerin, kıymetini daha da anlamışlardır. Kişinin kendisine, önceki hayatında küfür ehli olduğunu söyleyen nefistir. Makamı sır, alameti cömertlik ve tevekküldür. Kişi burada ihsan içinde yaşamaktadır. İhsan, Allah'ı görüyormuşçasına yaşamaktır. İnsanlardan kendini yüksek görmeme, gamlı yaşama, ibadet etme, şükretme, sözünde durma adalet, rıza, yakın ve yumuşak huyluluk vardır. Âlemi, Muhammed'i hakikat, mahalli sır, sadık ve tatmin halidir. Mana, şeriat sırlarıdır. Dervişe "Hay" ismi telkin edilir. Kalbi tecelliyatı "La mevcude İllallah"tır.

Nefs-i Radiye: Fecr suresi ayet 28'de şöyle buyruluyor: "Sen O'ndan razı, O da senden razı olarak Rabbine dön." Dışarıdan gelen her şeye razı olan nefistir. Kişi "Hak" esmasını almış ve onda kaybolmuştur. İçinde farklı şeyler yaşayan istekleri azalıp, kalbinde sadece Allah'a (c.c.) yakınlık ateşi olan, bu noktada kendini gizleyen örten kimselerdir. Bu kişiler melamet zihniyetli olurlar. Hayrını saklarlar. Eğer üzerine keramet zuhur ederse, üstadı da varsa ve üstadı izin verirse kerameti söyleyebilirler. Fakat nefesine uyup kerametın bizden oldu denilirse bu nefesine uyduğunun delilidir. Bu kişiler, ruhani varlıkları görüp onlarla irtibata girebilirler. Ancak bunlar sır olmalıdır. Makamın sonuna doğru o varlıkların yok olduğunu görürler. Rüyasında hangi esmada olduğu söylenirse ona göre o esmayı çeker. Göremeyenler zikrullah halkasında üçüncü gökte görülenler, "Hu" esmasındadır. Dördüncü gökte görülenler, "Hay" esmasındadırlar. Kişi beşinci esmaya gelince yönü tamamen Allah'a (c.c.) dönüktür. O kişi, artık hiç şikâyet etmez. Fenaya doğru gider. Yani kendinden geçer. Allah'ın (c.c.) ahlakında yok olur. Zaman zaman Allah'ın (c.c.) sıfatları onun üzerinden tecelli etmeye başlar. Beşinci makama insan makamı denir. Bu makamdaki kişi ehli cennetliktir, Cehennem'e uğramadan direk Cennet'e gidenlerdendir.

Nefs-i Mardiyeye: Kişinin razı olma halinin kemale erdiği nefistir. Allah (c.c.) böyle kişilerden razı olmuştur. Bu kişilerin üzerlerindeki nur parıl parıl parlamaya başlamıştır. Rüya görünen, hali açılan ve kerametler görmeye başlayan nefistir. Kişi her şeyi Allah (c.c.) için sever, Allah (c.c.) için ister veya reddeder. Gaybi varidatları daha da ayan görür. Kalbi çokça çalışır. Artık okuma ihtiyacı duymaz. İlahi ilimler kalbine gelir. Ruhaniyetlerle konuşmaya başlar. Gayb alemine has olan varlıklarla irtibat halindedir. Şeytani, cini; kafir, münafık, mümin ve sufi cinleri tanır soru sorar ve cevaplarını alır. Birden altıya kadar gökteki varlıklara aşınadır. Furkan suresi ayet 63'te şöyle buyruluyor: "Rahman'ın has kulları yeryüzünde vakarla yürüyen, cahiller onlara laf attığı zaman, 'selâm' deyip geçen kullardır." Bu kişiler Rahman'ın has kullarıdır. Kişi veliliğe adım atmıştır. Makamın ortasında sabit kalındığında ilmi ledünü de tanımış olurlar yani Allahu Teala'nın (c.c.) ihsanı ile bu kişilerin kalplerine ilham gelir. İlahi sırlara mazhar olurlar. Küçük küçük damlalar gelir kalbine, ama bunları söyleyemez, sabrederler. Böyle kişiler tasavvuf tarikat adabına göre üstatlık yapabilirler. Ancak mürşidi kamil olarak intisap edilemezler. Kişi beşinci makamda üstatlık yapabilir. İcazet verildiyse de öldüğünde mezar taşına üstat diye yazılabilir. Makamın sonuna doğru ilmi ledün akmaya başlar. İlhamdan farklıdır. İşin hakikatidir. Kesintisiz ve aralıksız olarak ilahi varidatların geldiği yerdir. Farzları severek yaparlar. Allah (c.c.) böyle kişileri sevdiğini beyan eder. Bu hal bir fena halidir. Esması Kayyum ismi şerifidir. Tekrar başa döner. Tevhid ise "La İlahe İllallah"tır.

Nefs-i Safiye (Nefs-i Kamile): Safiye demek nefisini tamimiyle temizleyen, felaha, kurtuluşa kavuşan nefis demektir. Nefis meratiplerinin sonuncusudur. Buraya kadar gelebilenlerin hepsi evliya mertebesinde olurlar. Maneviyatın büyük çoğunluğu, büyük bir günahı kebaire işlemeyince, o kişiyi bırakamazlar. Çünkü, âlem boş değildir. Şems suresi ayet 9'da şöyle buyruluyor: "Nefsini arındıran kurtuluşa ermiştir." Nefs-i safiyede olan kişi nefisini tertemiz edip günahı kebaire hiç bulaşmayan kişidir. Bu kişilerin üzerlerinde hata, kusur, küçük günahlar vardır. Dervişler şeytanın aldatması ile üstatlarının üzerlerinde böyle küçük günahlar görürler, oysaki Allah (c.c.) iki namaz arasında, küçük günahları affeder. İki cuma namazı arasındaysa biraz daha büyük günahları affeder. Mümin zikrullah halakasına oturunca affedilmiş olarak oradan kalkar ve tüm günahları hayra çevrilir. Müşidi kamil için masumiyet karinesi yoktur. Çünkü, Peygamber değildirler. Tek masum olan Peygamber Efendimiz Hz. Muhammed Mustafa (s.a.v.)'dir. Bu makamdaki kişilerin üzerindeki manevi perdeleri kaldırılmıştır. Eğer bu kişilere müşitlik verilecekse geri döndürülürler. Geri döndürülmezlerse, o kişiler velidirler. Herkes gibi yer içerler. İnsani sıfatların içerisinde dolaşırlar. Bu kişiler bekada otururlar, manevi âlemi gezip dolaşırlar tabiri caizse kendince miraç yaparlar. Hz. Muhammed Mustafa (s.a.v.) geri döndürülmüştür.

Allah'ın ricali gayp dediği erenler bunlardır. Allah'ın veli kullarını hem kendileri hem de Allah (c.c.) bilir. Halk onun veli olduğunu bilemez. İnsanlara herhangi bir öğretilde bulunamazlar. Ancak bazı kişiler vardır ki hem kendisi, hem de diğer insanlar onun veli olduğunu bilmezler. Onun veli olduğunu bir tek Cenabı Allah (c.c.) bilir. Böyle kişiler nefis meratiplerinden geçerler, ancak farkında olamazlar. Üzerinde keramet de sudur eder. Ama insanlar bunu bilemez ve göremezler. Nefs-i safiyedeki kişi, perdesiz Allah'ın cemalini, sıfatını seyreder. Varlığın her karesinde, tamamında, onun sıfatlarını seyreder; her şey onun, Allah'ın (c.c.) sıfatıdır. Kalbi zikri, seyrillahdır. Nefs-i safiyenin zikri "ya Kahhar"dır. Bu makamdaki kişi kah çokluk kah da teklikte yaşar. Bir tarafı kesret, diğer tarafı vahdettir. Kesret ve vahdet onda cem olmuştur. İçinde sır dünyası oluşur. Tecelliyatlar sır dünyasına düşer. İçi sırlarla demlidir. Kalbinde sır olan şey o kişinin ayani sabitesidir. Bütün her şey, sırlar, zati ve sıfati tecelliyatlar ayani sabitede gerçekleşir. Müsaade edildiği ölçüde sırlar paylaşılabilir. Fatihayı şerifenin sonunda, "İnam ettiğin, ihsan ettiğin kullar ile bizi beraber eyle" denilen kullar, işte bu kullardır. Allah (c.c.) cümlemizi bu kullarla beraber eylesin ve yine Allah (c.c.) cümlemizi bu kullardan eylesin inşallah.

Seyri suluk, Allah (c.c.) tarafından kullarına verilen sırların ortaya çıkmasına yardımcı olan manevi yolculuktur. Sufiler için yolun kaidesi Kuran ve sünettir. Hz. Mevlana Celaleddin Rumi, Mesnevi'sinde "Ey oğul bağı çöz, ne zamana kadar altına ve gümüşe bağlı kalacaksın demiştir." Bu noktada sufiler; makama, sikkeye, cübbeye, bağlı kalamayıp bağlarını çözerler... Sufiler, heva ve hevesine, şana ve şöhrete de bağlı değildirler. Onlar her daim halden hale geçip O'na (Allah'a) (c.c.) yaklaşma çabası içindedirler. Allah'ı (c.c.) tanımanın, Allah'ı (c.c.) bilmenin, Allah'a (c.c.) aşık olmanın sonu yoktur. O kişi sevdiğince sever, yaklaştıkça yaklaşır. Hz. Muhammed Mustafa (s.a.v.) günü gününe denk olan ziyadadır, demiştir. 3 İnşikak suresi ayet 19'daki halden hale geçme ayetini, sufiler kendilerine ölçü alır. Halden hale geçmek, o kimsenin seyri sülüğünün sonsuzluğunu anlatır. Çünkü Allah'ı (c.c.) bilmenin sonu yoktur.

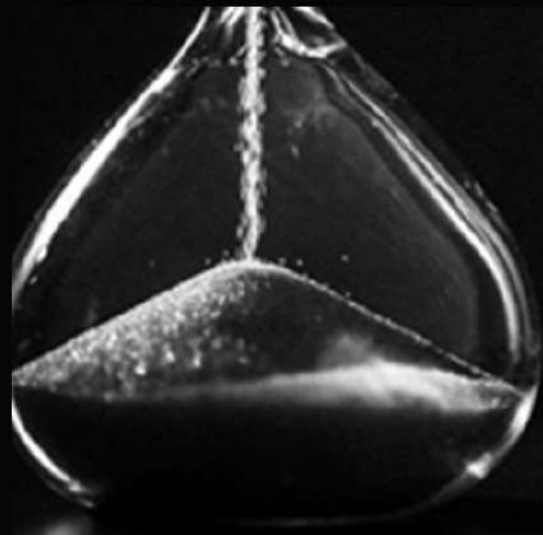
Ariflik bilmektir. Haliliyet ise dostluktur. Bilmekle, dostluk yan yanadır ve arifliğin de sonu yoktur. Sufilik sonsuz bir koşudur. Bu koşuda sufiler, üstatlarına sıkı sıkıya bağlı olurlarsa manevi yolculuklarını, manevi huzur içinde tamamlamış olurlar.

Nefsini bilen Rabbini bilir, hadisi şerifi mucibince en büyük iş, kişinin nefisini bilmesidir. Allah (c.c.) bizleri hadisi şerifin sırrına erenlerden eylesin inşallah.

Asel TOPRAK

2. Mesnevi 1. cilt 15. Beyit

3. Abdülazîz b. Ebî Ravnâd'ın rüyasından nakledilmiştir.

SABR-I SÜKUR

Yeryüzünde “Ebu Leheplerin ölmeyip Ebu Cehillerin kıtalar dolaştığı” şu günlerde, müminlerin dökmekte oldukları gözyaşları, bir gün Sırat-ı Müstakim’e varıp da çığıklara dönüştüğünde; lat, uzza ve menatın eteklerinde secdeye varan menfaatperest riyakarlar, kendi cellatlarının ipinde sallanan çürümüş leşlerinden yayılan sayısız ahlara sükutunda boğulacaklar! Kendi yaptıklarının bedeliyle çırpınırken darağacında parçalanan parmaklarından dökülen pişmanlıklar, tıpkı mahşerde bir değil bin kez, her gün yeniden boyunlarında sallanan idam fermanlarında yazan sayısız feryadın şahitliğinde dillenip anlatırken mümin yüreklerine yaptıkları eziyetleri, hep yeniden dirilip haşrolunduklarında bir değil bin kez ölmek isteyecekler. İsteyecekler de artık çok geç kaldıklarının farkına varamadıkları o dehşetli günde, ancak ödeyecekleri bedellerin ağırlığı boyunlarını yeniden ve yeniden kırarak, sonsuz darağacının bin dallı zulmetinin kuytuluklarında. Doğruluk ve güzellikleri harama kurban verirken, sakat vicdanlarının çukurlarında boğulan zalimler; iman ehli mazlumların hiç dinmeyen gözyaşı ırmağının şahitliğinde kavrulacaklar!

Hakikat niyetine cenazeleri omuzlarda taşınan masum yüreklerin kurşunlarla, bombalarla paramparça olurken yürekleri, ya hangi metaya kurban verdiği ruhunun şiarıyla yakıp kavurduğu vicdanını satan yüreksizler salyalarından akıttıkları deccalist gülümsemelerin acılığında boğulacaklar!

Kraldan çok kralcı olup el etek yalayan hainler, sahibi oldukları müşriklerin şarlatanlığını yaparken; dünyaya ve metaya, sahte şan şöhrete harcadıklarının, gün gelip de ayaklarına dolanıp boğazlarına büründüğü günün dehşetine kapıldıklarında susacaklar! Ama asla anlayamayacakları mümin yüreklerin ihlasındaki şuurun asaletine işte tam da o gün esir olacaklar ebediyen!

Sabrın sükutuyla çoğalan vakur ve ehli iman olan yüreklerden süzülen ihlasın, ancak ve ancak cennet ehli pîr ü pak müminlere müjdelendiğini haykıran bir peygamberin izinden gidenlerin ise gölgelenecekleri o müthiş günde erecekleri vuslatın saadetidir tek emelleri... Güneşin bir mızrak boyu alçalıp beyinlerin kaynadığı o günde, ehl-i zikrin nurdan minberlerde gölgelendiklerinde anlaşılacaktır mazlumun küffardan ve zalimden, iftiracıdan ve koğucudan alacaklı olacağı hesap gününün adaleti!

Yazık ki ne yazık! Vah ki ne vah! O günde ellerini boyunlarına dolayıp bir sıkımlık ahlara ödeneceği anda, zalimlerin feryadları arşa yayıldığında tıpkı bu dünyada sabrettikleri gibi ruhlarının gözlerini ötelere çok ötelere dikip aşk ile susadıkları vuslata erme saadetine erenler umursamayacaklardır yine lat uzza ve menatın uşaklarını! Zira aşk çocukları olan onlar, mümin gönüllerine sığdıramadıkları “CEMALULLAH” nuruyla aşklanan, sevdadan çatlamış yüreklerini kana kana doldururken, muştuyla sarıldıklarında “HABİBULLAH” izinde ancak ve ancak ebedi varolacaklardır. Ve gayya kuyularında yitenlerin feryatlarını duymayacaklardır bir daha ötelere de ötelere buldukları sevdaların baharında. İşte bu en güzel haklarıdır ki Hak yolunda Hak için savaşıyan mümin kulların mahkeme-i kübrada “HAK”ın tecellisi olan intikamının!

Rasulullah (s.a.v.) buyuruyor ki:

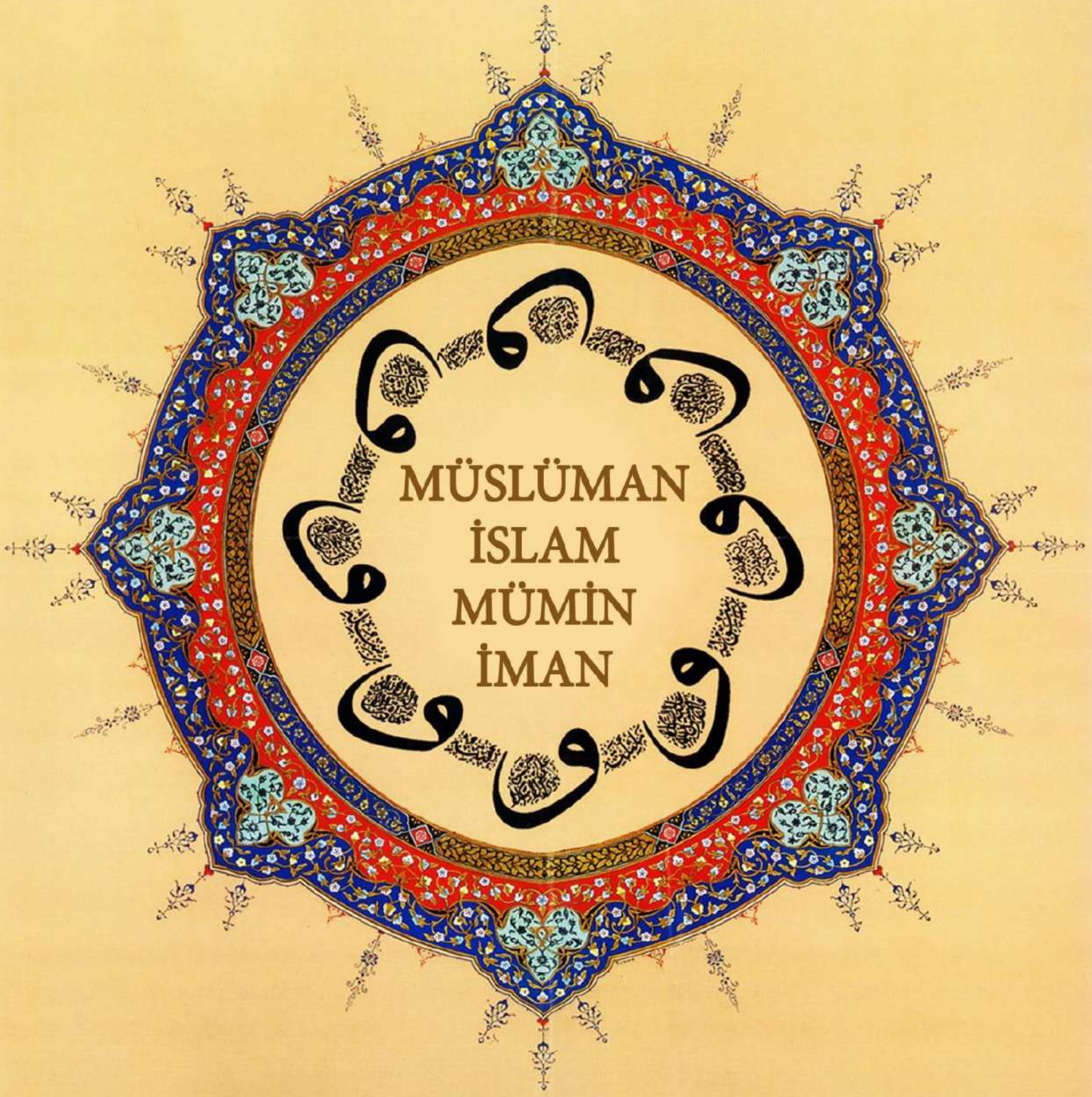
"Hakiki bir mümin, başkalarını seven mümindir. Sevmeyen ve sevilmeyen kimseler faydalı değildirler. İnsanların en iyisi, başkalarına faydalı olandır."

SEVGİNİN DİLİNDEN

Sevginin dilinden bir şeyler söyle bana
Seven ve sevilenin aynı huzurda bulunduğu yerden hani
Sevene de sevmeyene de aynı değil yaşanan hayat,
Bu gökyüzü, bu yer
Seven için
Sevdiğine koştuktan ibarettir.
Gökyüzünde açan güneş aşktan, yerde açan çiçek aşktan...
Sıkıntı gelse O'ndan sabreder
Sevinç gelse O'ndan hamdeder
Mümin kalp her geleni O'ndan diye sever
Geldik gideceğiz
Yaşadık öleceğiz
Bir yolcu gibiyiz dünyada
İyiliğe dair ne varsa onu sevip bileceğiz
Bileceğiz ki sevmek O'nun yoludur
Bileceğiz ki sevdikçe O'na yaklaşacağız

Zeynep Solin

Bismillahirrahmanirrahim.

Bu yazımızda din, İslam, Müslüman, iman, mümin ve hüsn-zan kavramlarını İmamı Azam Ebu Hanefi Hazretleri ve Hanefi Fikhi çizgisinde açıklamaya gayret ettik. Yazı Fikhi Ekber eserinden alıntılanarak oluşturulmuş ve sözü geçen kavramların birbirleriyle ilişkisi öz olarak ortaya koyulmaya çalışılmıştır.

DİN

Bütün peygamberler tevhid inancını açıklamak için gönderilmişlerdir. Bu sebepten "Lâ ilahe illallah" kelimesi üzerinde sözleri birleşmektedir.¹

"O halde gerçek bir Müslüman olarak kendini dine yönelt... Allah'ın dinine ki, insanları o din üzerinde yaratmıştır."²

İSLAM

“Şüphesiz Allah katında din İslâm'dır.”³

“Sizin için İslâm'ı din olarak seçtim.”⁴

“Her doğan, İslâm fıtrati üzerine doğar.”⁵

“Kim İslâm'dan başka bir din ararsa, o din ondan asla kabul edilmeyecektir.”⁶

Din, iman ile islâmın her ikisine verilen isimdir. Bütün şeriatlara da din denilir.⁷

MÜSLÜMAN

İman, içten boyun eğmek İslâm ise dıştan boyun eğmektir.⁸

“Bedeviler, inandık, dediler. De ki, siz kalbinizle iman etmediniz. Ancak biz, müslüman gözüktük, deyin.”⁹

İslâm, içtenlikle Allah'ın emirlerine teslim olmak, görünüşte de boyun eğmektir. Lügatte ise iman ile İslâm arasında fark vardır. Hulâsa, iman kalb işidir, dolayısıyla gizlidir. İslâm açıktır, gizli değildir. İmanın yeri kalptir. İslâm'ın yeri kalıptır, cesettir. İkisi birbirini tamamlar.¹⁰

İMAN

İman, dil ile ikrar, kalp ile tasdikten ibarettir.¹¹

“Hanefiler, İmam Âzam Ebu Hanife'nin mezhebine mensup olanlardır.” Hanefiler şöyle inanırlar; İman, Allah ve Resulün Allah tarafından getirdiği hükümleri topluca bilmek ve ikrar etmekten ibarettir.¹² “Sonra iman, artmaz ve eksilmez. Çünkü imanın artması, ancak küfrün noksanlaşması ile imanın noksanlaşması da küfrün çoğalması ile tasavvur edilebilir. Bir şahsın bir durumda hem mümin hem de kâfir olması nasıl düşünülebilir? Mümin, gerçek mümindir. Onun imanında şüphe düşünülemez.”¹³

MÜMİN

Allah'ı kesin bilgide, Allah'a tevekkülde, Allah ve Rasûlünü sevmeye, kaza ve kaderine rıza göstermede, Allah'ın azabından korkmada, rahmetini ummada ve iman hususunda bütün müminler eşittirler. Ancak tasdik ve ikrarın dışında amel, derece ve makam yönünden farklılık gösterirler.¹⁴

HÜSNÜ ZAN

“Sizden hiçbiri, ölümünden evvel Allah'a kendisi hakkında hüsn-i zanda bulunmadan ölmesin.”¹⁵

Son söz:

İslam ve Müslüman kavramlarının daha çok insanın dışından analiz edilebilen, ibadet, amel ve görünen kısmıyla ilgili olduğunu İman ve Müminliğin ise inanç ve duygularla ilgili olduğunu anlıyoruz. Ve en sonunda Hz. Muhammed (sav) "hüsnü zan" diyerek bizi imanın özüne doğru başka bir boyuta taşıyor. Burada söz tükeniyor, araştırmamızda nacizane algıladıklarımız bunlardı. Her şeyin en doğrusunu Allah bilir.

Gülbeyaz UMER

1. Fıkhı Ekber.

2. Rum Suresi 30. Ayet.

3. Ali İmran Suresi 19. Ayet.

4. Maide Suresi 3. Ayet.

5. Buhari, Ebu Davud, Tirmizi.

6. Ali İmran Suresi 85. Ayet.

7. ve 8. Fıkhı Ekber.

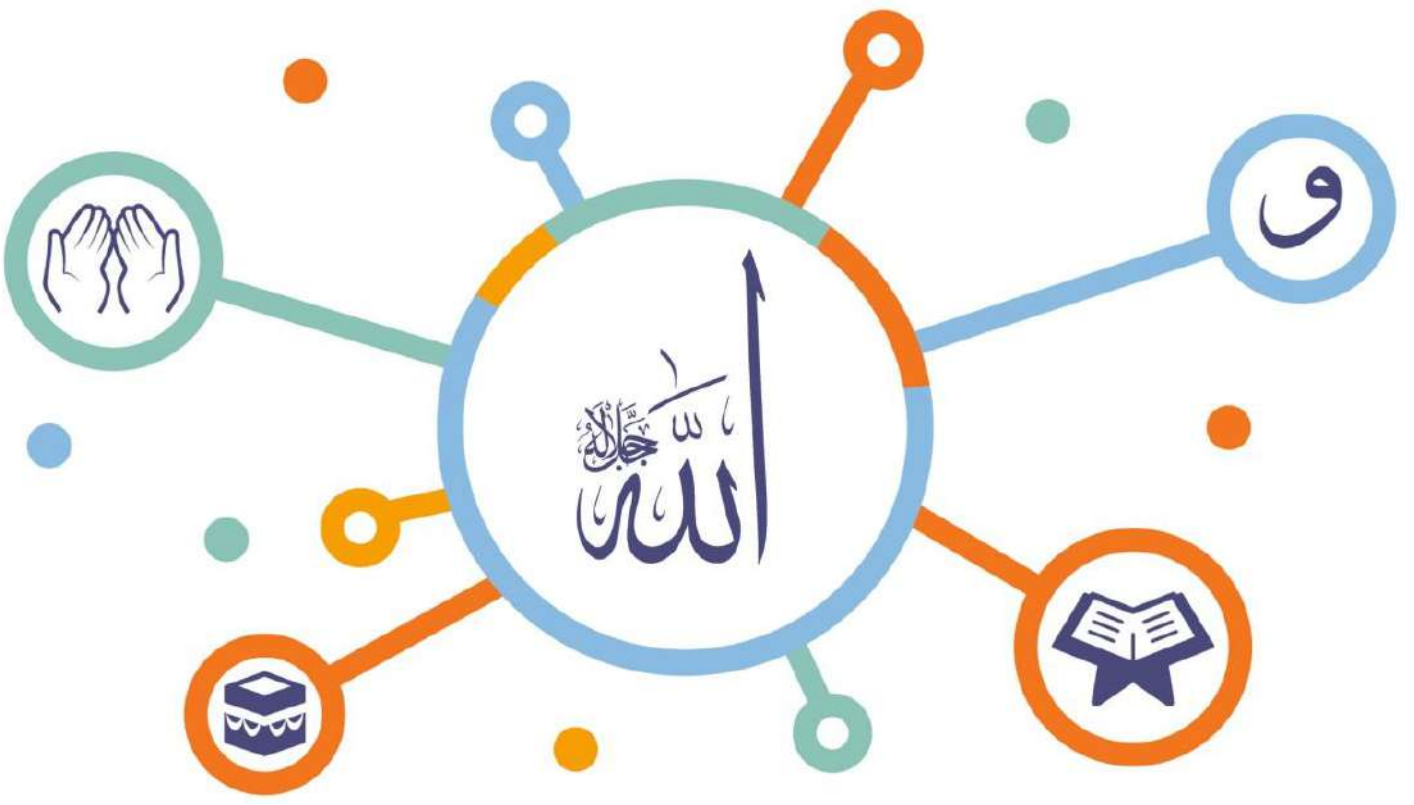
9. Hucurat Suresi 14. Ayet.

10. ve 11. Fıkhı Ekber.

12. Abdulkadir-i Geylani, el-Ganiyye.

13. ve 14. Fıkhı Ekber.

15. Müslim.

ÇOCUKLARDA DEĞERLER EĞİTİMİ

Sağlıklı bir toplum yapısının oluşabilmesi için toplum içinde bazı kuralların ve değerlerin içselleştirilmesi gerekir. İnsanların birbirleriyle nasıl daha iyi iletişim kuracağı, nasıl iyi geçineceği, onları kırmaktan incitmekten kaçınmak için ne yapması gerektiği gibi çevresiyle etkileşiminde düşünmesi gereken noktalar, değerlere örnek olarak verilebilir.¹ Bu değerler bütünü aynı zamanda birtakım ahlaki olguları kapsar.

İnsanın ahlaki gelişimi doğumundan itibaren zihinsel gelişimiyle paralel olarak gerçekleşir. Küçük yaşlarda çocukların zihinsel gelişimleri her ne kadar soyut kavramları algılayacak kadar gelişmemiş olsa da çocuklar gözlem yoluyla birçok olayı hafızasında kaydetmeye ve değerler sistemini oluşturmaya başlamış olur. Kişilerin benimsedikleri değerler, onların tutum ve davranışlarını kimi zaman doğrudan kimi zaman da dolaylı olarak etkiler² ve kişi yaşamını buna göre şekillendirir. İşte tam da bu sebeple çocuklara değerler eğitiminin verilmesi oldukça önemlidir.

Çocuklarımıza hangi değerleri, nasıl öğretmeliyiz? Değerler sisteminin birtakım ahlaki olguları içerdiğini düşündüğümüzde, bu sorunun cevabı için çocukları eğitirken temel alacağımız ahlaki değerler arayışına girmemiz gerekir. Bu arayışın sonu ise İslam'a "Din güzel ahlaktr."³ ve Peygamber Efendimiz (s.a.v.)'e "Sen elbette yüce bir ahlak üzeresin." çıkar.⁴ Ahlaki değerler daha çok rol model alınarak öğrenilir ve Allah bu noktada bizler için Hz. Peygamber'i (s.a.v.) örnek olarak göstermektedir. Ahlaki değerler neyin doğru neyin yanlış olduğunu belirler. Peygamber Efendimiz'in (s.a.v.) ahlaki incelediğinde de Kur'an'ın hoş gördüğü şeylerden hoşlandığı, kötü gördüğü şeylere ise kızdığı görülür.⁵ Anne babaya iyi davranmak, akrabaları ziyaret etmek, cömert olmak, güzel söz söylemek, insanları yüzüne karşı eleştirmemek, başkasına zarar vermemek, yardım etmek, hasta ziyaret etmek vb. sayamayacağımız kadar hayatın içinde yer alan birçok değer İslam'ın içinde yer alır. Çocuklar küçük yaşlarda sözel nasihatlerden daha çok anne babanın gözlemlendiği davranışlarından ve onunla olan muamelesinden hareketle bu ahlaki değerleri öğrenmeye başlarlar. Bu sebeple öncelikle Kur'an'a ve sünnete dayalı bir ahlaki yaşayışı anne babanın kendi üzerinde ve çocuklarıyla kurduğu iletişimde uygulaması gerekir. Bu aşamada çocuğa neden o ahlaki davranışı tercih ettiğimize dair açıklamalar yapılabilir.

Bu süreç içinde çocuklar otomatik olarak bu öğretileri alacak, davranış ve tutumları üzerinde uygulayacaktır. Çocuk bir değeri kazandığında, yerine getirmediği zaman bundan rahatsızlık duyar. Örneğin mümin bir kimseden ekmeğin üzerine bile basılması istense bunu kabul etmez, hatta hayal etmek bile onu rahatsız eder. Bu o kimsenin dinimizde nimete atfedilen değeri kazandığını ve içselleştirdiğini gösterir. Başka bir örnek vermek gerekirse, anne babasının yetiştirirken sesini yükseltmeden ve şiddet uygulanmadan saygı içerisinde büyüttüğü ve değerleri bu şekilde oturmuş bir çocuk, birisi ona sesini yükseltip bağırdığında bundan rahatsızlık duyacak, kendisi bir problemle karşılaştığında büyük olasılıkla bu yöntemleri tercih etmeyecektir. Anlık bir durumdan dolayı tercih etse bile sonrasında kendi değerlerine aykırı davrandığı için “vicdan” denilen yapı devreye girecek ve yaptığından rahatsız olacaktır.

Özetle değerler eğitimi ve içinde yer alan ahlaki eğitim toplumun sağlıklı bir hale gelmesi için oldukça önemlidir. Ahlaki eğitim daha çok rol model alma yoluyla öğrenilir ve bu noktada bizler için en güzel örnek Hz. Muhammed (s.a.v.)’dir. Benimsenen ahlaki değerler insanların tutum ve davranışlarını etkiler. Çocuklara öğretirken ise ebeveynlerin öncelikle kendileri yaşayarak daha sonra çocuklara karşı olan muamelelerinde Kur’an ve sünnet dairesinde davranışları halinde çocuklar bu değerleri daha kolay benimserler.

Ayşe YEŞİL

1. Senemoğlu, N. (2011). Gelişim öğrenme ve öğretim. Ankara: Pegem Akademi.
2. Dilmaç, B. (2012). İnsanca Değerler Eğitimi, Ankara: Pegem Akademi.
3. Gazali, İ. U. U. D. D. (1993). Terc: Ali ARSLAN. Merve Yayınları, İstanbul.
4. Kalem Suresi, 4. Ayet.
5. Kandehlevi, M.Y., Hayatü’s-Sahabe, Ankara: Elif Matbaacılık.

NEDİR

BU SOSYAL MEDYA MÜMİNLIĞI ?

Gün geçtikçe teknolojinin gelişmesi ile birlikte sosyal medya da hayatımıza daha çok girmeye başladı. Sosyal medya; insanların nerelere gittiğini, neler yediğini, evde neler yaptığını çok rahat paylaşarak "özel yaşam" kavramını neredeyse ortadan kaldıran bir platform haline geldi. İnsanların kendilerini "en iyi", "en güzel", "en mutlu", "en zengin", ... olduklarını kanıtlama düşüncesi kıtalar arasında yayılırken gösterişli fotoğraflarının ardında kişilerin kendi iç dünyalarında yalnızlaşan bireylere dönüşmesinin bir vasıtası da yine sosyal medya platformları oldu. Yalnızlaşan bireyler kendi kurguları olan "sosyal medya hayatlarını" sanal dünyada "var" etmeye başladı. Çoğu kişi yaşadığı hayatı değil, yaşamak istediği hayatı "yaşıyormuş" gibi gösterdi. Hal böyle olunca da tamamıyla gösteriş dolu hayatlar ortaya çıktı. Evinde mutsuz olan sosyal medyada ,en mutlu benim, rolü üstlendi. Arkadaşları ile geçinemeyen, kendisini en iyi arkadaş olarak ifade etti. "Aldatan bizden değildir." (Tabarani) hadisi unutuldu. Diğer yandan ise isteyeninin istediği şeyi istediği şekilde doğruluğuna bakmasızın paylaşması bilgi kirliliklerine sebebiyet vermekle birlikte medeniyeti oluşturan aktörleri de tehdit altında bıraktı.

İnsanların birbirlerine olan öfkeleri, ötekileştirmeleri, ahlak dışı tutumları sosyal medya üzerinden savaşa dönüştü adeta. Örneğin, 1 saatlik bir videodan 30 saniyelik bir kısım kesilip konuşmacının amacı dışında, konuşmanın ana fikri ile uzaktan yakından ilgisi olmayan bir mini post halinde karalama kampanyası ile sosyal medyaya servis edilir hale geldi. "Kişiye her duyduğunu söylemesi yalan olarak yeter!" (Müslim, Mukaddime 5) Hadisi şerifi mucibince aslında sosyal medyada aslı astarı olmayan bilgileri paylaşmamız, yorum yapmamız bizi yalan denizine doğru sürükler hale geldi. Öte yandan "cimbızlanan" sözler, videolar vs. postların altına yaptığımız yorumlarla bu işin boyutu iftiraya kadar uzanır oldu. Bu konu ile ilgili Amerika Birleşik Devletleri'ndeki Massachusetts Teknoloji Enstitüsü (MIT) tarafından yürütülen araştırma, yalan haberlerin sosyal medyada altı kat daha hızla yayıldığını ortaya koydu. Araştırma, doğru olmayan haberlerin Twitter'da paylaşılma ihtimalinin doğru haberlere göre yüzde 70 daha fazla olduğu sonucuna vardı. Uzmanlar ortalama bir yalan haberin 10 saat içerisinde 1500 kullanıcıya ulaştığını saptarken, doğru haberlerin aynı kitleye ulaşması 60 saat alıyor.

Ayrıca yalan bilgi, doğru bilgiye kıyasla ortalama olarak yüzde 35 daha fazla kişiye ulaşıyor.¹ Yalan haber ve paylaşım yapmanın herhangi bir cezai hükmü olmadığı ülkemizde çok sık bu tarz paylaşımlara rastlamamız mümkün.

Medeniyetimize balta vuran medyada ve sosyal medyada zuhur eden aslı astarı olmayan yalan haberlerin haline ilişkin bir hadis-i şerif de zannımca şudur:
Ebû Hüreyre radiyallahu anh'den rivayet edildiğine göre Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu:

- **Gıybet nedir, bilir misiniz?**
- **Allah ve Resûlü daha iyi bilir, dediler. Hz. Peygamber:**
- **Gıybet, din kardeşini hoşlanmadığı bir şey ile anmandır, buyurdu.**
- **Söylenen ayıp eğer o kardeşimde varsa, ne dersiniz? diye soruldu.**
- **Eğer söylediğin şey onda varsa gıybet ettin; yoksa o zaman ona iftira ettin demektir, buyurdu. (Müslim, Birr 70.)**

Lütfen dikkat edin Hz. Peygamber'in son sözüne! Yukarıda verdiğimiz örneği devam ettirecek olursak senaryo aynen şu şekilde: Bir konuşmacı 1 saatlik bir video paylaştı. Konuşmacıya kötü niyet besleyen birisi/birileri ise bu konuşmanın 30 saniyelik kısmını kesti, biçti sosyal medyaya yükledi. Bu videoyu gören herhangi bir kişi de altına olmadık yorum yaptı, hakaret yazdı. Böyle bir tablonun ne kadar "müminlik" ile uyduğu sorusunun cevabını vicdanlarınıza bırakıyorum. Oysa Hz. Peygamber (s.a.v.) demişti ki "İyi Müslüman odur ki; diğer Müslümanlar onun elinden ve dilinden emindir." (Buhârî, İman 4, 5, Rikak 26; Müslim, İman 64-65). Bizler günümüzde bu eminliğin büyük bir çoğunluğunu sosyal medyada kaybediyoruz. Aslında minik minik yorumlarla kendi toplumumuzun ahlakını bozuyoruz. "Su, buzu erittiği gibi güzel ahlak da günahları eritir; sirke, balı bozduğu gibi kötü ahlak da ameli bozar." (Taberani) hadisi günümüzde başucu hadisimiz olmalı çünkü "Din güzel ahlakır." (İhya 3/50) buyurdular.

Dinimiz başka bir kardeşimizin ayıbını dahi ortaya çıkarmayı uygun görmezken, bizler bugün sosyal medyada başkalarına dair çok kolay ithaf ve söylemlerde bulunabiliyoruz. Asıl şeytanın ve deccaliyetin oyununa düştüğümüz nokta burası. Gelin hep birlikte bu noktadan kendimizi kurtaralım. Yaptığımız yorumlardan beğenilerimize kadar daha seçici, daha objektif bir tutumla, Kur'an sünnet ışığında hareket edelim. Müslüman her alanda kendisine dikkat etmeli, her alanda ince düşünmelidir, yorum ya da beğeni yaparken bunu unutmamalı.

"Ve hiç kuşkusuz, sen büyük bir ahlak üzeresin." (68/Kalem 4) ayetleri ile sözlerime son veriyorum. Allah'ın (c.c.) kalplerimize her daim hakkı ve hakikati tecelli ettirmesi duası ile...

1 https://www.ntv.com.tr/teknoloji/sosyal-medyada-yalan-haber-daha-cok-tutuluyor,zkZwbFK3FE69_rcycAjdEg

DÜNYA KALKANI: MANYETİZMA

Son zamanlarda hayatımızdaki etkinliğini internet ve sosyal medya ile daha da etkin bir hale getiren telefonlarımız doğru amaçlar için kullanıldığında iyi birer haberleşme ağıdır. Peki, biz bu haberleşme ağından bir gecede mahrum kalsak? Bir gecede bütün bağlantılarımız kesilse, dünyanın dört bir yanıla istediğimiz an iletişim kurmamızı sağlayan faktör ortadan kalksa ve manyetik etkinin henüz keşfedilmediği, haberleşmenin ilkel yollardan gerçekleştiği o devirlere dönssek ne yapardık? Cervantes'in Don Kisot'u gibi yel değirmenlerine savaş mı açardık? Dörtünela doğamızın üzerine kılıç mı sallardık? Böyle bir şey gerçekten olabilir miydi? Bir anda... Bilim insanları bu sorulara "Evet!" cevabını veriyor.

Dünya oluşumu itibariyle katmanlardan meydana gelir. En içte çekirdek, daha sonra manto ve yer kabuğu gelir. Sonra atmosfer katmanı Dünya'yı sarıp sarmalar. Ardından Güneş sistemi Samanyolu Galaksisi ve uçsuz bucaksız evren bizleri karşılar. Evren, biz insanoğlu için fazlaca büyüktür. Bizler Güneş sistemi içerisindeki mavi gezegenimizden evreni keşfetmeye çalışırken Güneş'ten gelen radyasyon ve diğer zararlı gaz partiküllerinden bizleri koruyan bir kalkanımız var. İşte bu kalkan Dünya'nın "manyetik alanı" dır. Sao Paulo Üniversitesinden yer bilimci Ricardo Ferreira Trindade "Manyetik alan bizi çok ciddi tehlikeler yaratma riski taşıyan Güneş rüzgarına (elektron, proton ve alfa parçacıklarından oluşan plazma dalgaları) karşı koruyor." şeklinde yorumlamıştır. Yani manyetik alan yerkürenin etrafındaki güçlerin oluşturduğu bir "katman" da denebilir. Bu katmanın diğer bir adı da "manyetosfer"dir.¹

Dünya yaklaşık 3700 km derinliklerinde bulunan bir metal çekirdeğe sahiptir. Bu metal çekirdek demir ve nikelten oluşurken ortalama sıcaklığı 5700 C dir. Yani metal eriyik halde bulunur. Bu durum dinamo etkisi yaratır. Bunu açıklamak kolay olmamakla birlikte, Dünya kendi eksenini etrafında dönerken hızından dolayı dev bir "jeodinamoya" dönüşmüştür. Manyetik alan eksenlerinin Dünya'nın dönme eksenine göre eğimli olduğu bilinmektedir. Bu nedenle, kuzey kutbu ile manyetik kuzey kutbu birbiriyle çakışmaz ve gerçek yönü bulmak için Dünya'nın yüzeyi üzerinde pusulanın yönü belli bir miktar düzeltilmelidir. Çekirdekte likit metallerin içeriye doğru hareket etmesiyle birlikte manyetik alanda değişim gösterir. Ferreira Trindade'ye göre "son 10 yılda manyetik alan hiç görülmeyecek bir hızla değişmeye başladı. Ve manyetik kuzey kutbu değişim gösterse de değişim hızının sabit kaldığı gözlemlenmiştir."² Aslında yerkürenin manyetik alanı o kadar değişken ki dünyanın oluşumundan bu yana kuzey ve güney kutupları sürekli yer değiştirmiştir. Şuanki mevcut manyetik alanımız son 700 yıldır sabittir. Fakat her an değişmesi bizi şaşırtmaz. Bazı bilim adamlarına göre değişim "1000 yıllık süre ile gerçekleşir" yönünde olsa da bu bir teoridir. Böyle bir değişim yaşanırsa günlük hayatımızda kullandığımız teknolojik aletler üzerinde sıkıntı yaşanabilir. Sadece bizi değil aynı zamanda arı, kaplumbağa, güvercin, somon, bakteri ve balinalar da jeomanyetizma kullanan canlılar da etkilenir. Son günlerde manyetik kuzey kutbunun yeri Kanada'dan Sibiryaya doğru bilim insanlarının son gördüğünden çok daha hızlı şekilde hareket ediyor. Bu mesafe yaklaşık 1000 km'dir.

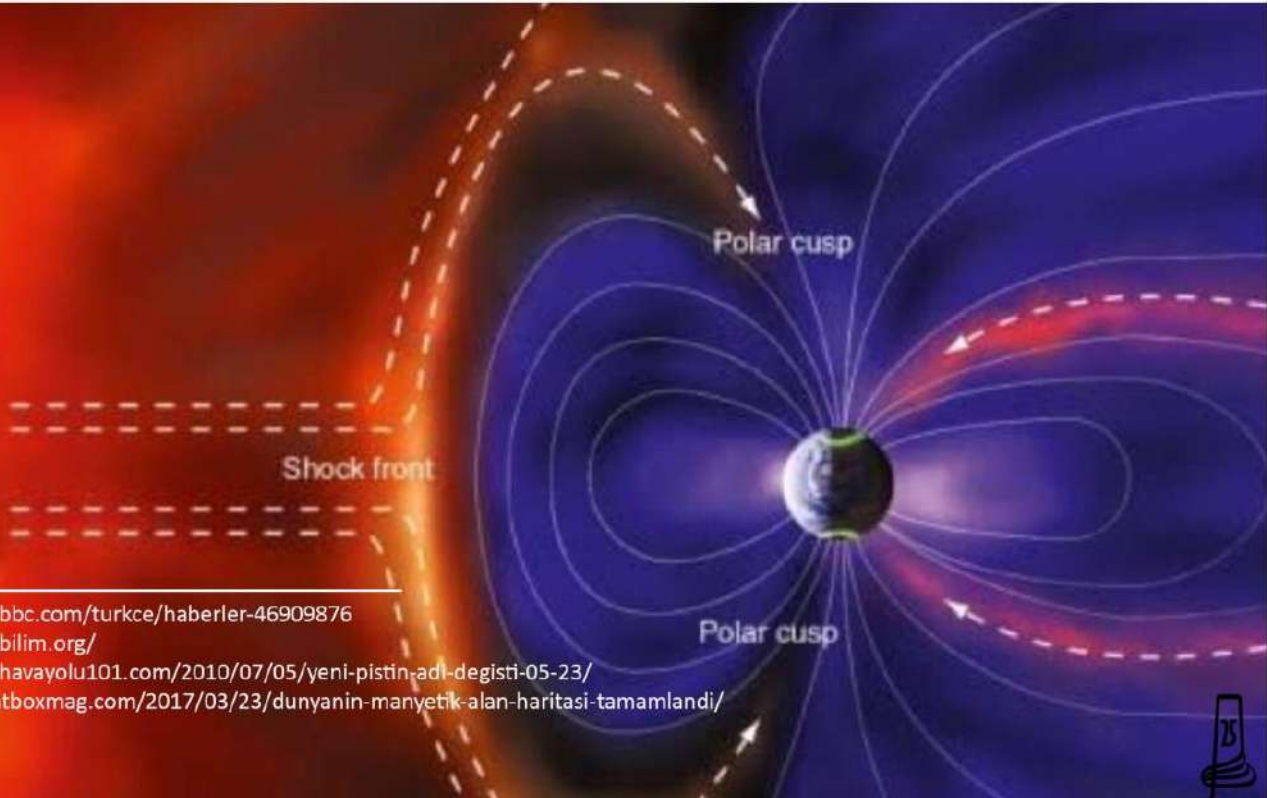
Manyetik alan güç anlamında eşit bir şekilde dağılmıyor. Bu yüzden zayıf olan bölgelerde veya yüksek yerlerde direkt Güneş rüzgarlarına ve radyasyona maruz kalmalarına bağlı olarak bu bölgelerde bulunan cisim ve canlıların zarar görme ihtimali de artıyor. Örneğin, Hawaii adalarında Mauna Kea dağı üzerine yerleştirilen teleskoplar bu solar radyasyon dalgalarından çok daha çabuk etkilenir. Çünkü dağın yükseltisi 4207 metredir. Bununla beraber Dünya'nın etrafında iletişim ve haberleşme için kullandığımız uydular manyetik alanın güçsüz kaldığı bölgelerde zarar görebilirler.

Manyetik alanı biz günlük hayatımıza almak zorundayız. Çünkü olan değişimler uçakların rotalarından navigasyon sistemlerine etki ediyor. Geçmişte Atatürk Havalimanı üzerinde yapılan yenileme çalışmalarında şöyle bir haber dikkatimizi çekiyor:

"Atatürk Havalimanı'nın geçtiğimiz Mart ayından bu yana tamirat çalışmaları sebebiyle trafiğe kapalı olan emektar pisti 30 Haziran günü yeni yüzü ve yeni boyu ile (+300 metre) hizmete alındı. Pistin sadece boyu ve yüzü mü değişti? Hayır, pistin adı bile değişti. Söylenenlere göre, dünyanın manyetik ekseninde kuzeye doğru meydana gelen kayma nedeniyle 06-24 olan pistimiz bundan böyle 05-23 şeklinde adlandırılacak. Yeni olarak tanımlayabileceğimiz 18-36 pistleri de 17-35 olarak güncellendi." (Abdullah Nergiz, 2010 yeni pistin adı değişti 05-23)3 Biz bu değişiklikten doğabilecek zararı en aza indirmek için manyetik alan haritaları çıkartırız. Avrupa uzay istasyonu bu alanda çok başarılı bir çalışma ortaya koymuştur. Bu çalışma kapsamında, Swarm uyduları gönderilerek manyetik alanı araştırmak, gezegenin gelişimini daha iyi anlamak ve atmosferdeki elektrik alanını ölçmek için 2013 yılında Dünya'nın yörüngesine doğru fırlatılan (ikisi alacak, biri yüksek irtifadan) üç uzay aracı çalışmaya başladı. Üç yıllık veri toplama işleminden sonra bilim insanları bugüne kadar manyetik alanın en yüksek çözünürlüklü haritasını oluşturmayı başardılar. Bulgular manyetik alanın gezegende eşit olarak dağılmadığını gösteriyor. Bazı yerlerde daha yüksek mıknatıslanmış demir ve nikel yatakları bulunuyor. Örneğin, Orta Afrika Cumhuriyeti'ndeki alan, muhtemelen Dünya'ya 540 milyon yıl önce vuran bir meteor yüzünden gezegende diğer yerlerden daha keskin ve daha güçlüdür.⁴

Manyetik kalkan bizlere görsel bir şölen de sunar. 74 ve 81. kuzey ve güney paralelleri arasında kuzey ışıkları diğer adıyla auroralar manyetik alanın etkisiyle oluşan ışık dalgalarıdır. Adeta mavi, yeşil ve kızıldan oluşan bir gök okyanusu gibidirler.

Amine GÜNEŞ

1 <https://www.bbc.com/turkce/haberler-46909876>

2 <https://www.bilim.org/>

3 <https://www.havayolu101.com/2010/07/05/yeni-pistin-adi-degisti-05-23/>

4 <http://www.ntboxmag.com/2017/03/23/dunyanin-manyetik-alan-haritasi-tamamlandi/>

SEVMEK VE SAVAŞMAK

İnsanlık olarak insan eli ile oluşmuş ve hem fiziksel hem de psikolojik sağlığımızı olumsuz etkileyen pek çok tehlike ile iç içeyiz. Her geçen gün birbirimize olan şüphemiz artıyor. Sokaklarda cereyan eden haberlerde gördüğümüz taciz, tecavüz, cinayet haberlerine artık daha az tepki veriyor ve felaket senaryoları içinde bir yaşam sürmeye çalışıyoruz. Bütün bu olumsuzlar ve oluşan rahatsızlıklar içerisinde yaşarken yapmamız gereken en önemli şey mücadeleyi bırakmamak. Günlük, rutin yaşamı sürdürmek çok önemli. Hemen mücadele etmeyi bırakarak kendilerini geriye doğru atanlar antidepresan kullananlar listesine isimlerini yazdırıyorlar.

Direnç gösterip mücadele etmediğimiz her hastalık ve sıkıntı bizi yenmeye çalışıyor. Bu nedenle savaşmayı bırakmayın ve eğer savaşıyorsanız yeneceğinize inanın. Basit bir nezle veya grip hastalığına yakalandınız diyelim. Eğer o hastalığa esir olup yaşamı ve çalışmayı gözünüzde büyütürseniz yataktan kalkamazsınız. Ama onu yenebileceğinize inanır, savaşırsanız hastalığı ayakta atlatabilirsiniz. Çünkü Allah zaten insanı son derece mükemmel yaratmış, dışarıdan gelecek mikroplara karşı gayet güzel, düzenli bir savunma sistemiyle donatmıştır. İnsanlar olumsuz düşünceler, boşa geçirdikleri zamanlar, boş konuşmalar ve haramlarla bu savunma sistemini zayıflatarak hastalıkların kolaylıkla baş göstermesine zemin hazırlar. Bu nedendir ki Peygamber Efendimiz, "Az yiyerek sıhhat bulun, az konuşup az uyuyarak maddi mânevi hastalıklarınızı tedavi ediniz." der.

İnsan için en büyük mutluluk ise sevgi dolu bir gönle sahip olmaktır. Çünkü sevmek atıldığı her toprağı yeşerten güzel bir tohumdur. Allah (c.c) insanların kalplerini sevgi ile birleştirmiş, onların bağlarını bu sevi ile güçlendirmiştir. "Ve kalplerinin arasını sevgi ile birleştirdi. Yoksa yeryüzünde ne varsa hepsini harcasaydın, yine onların kalplerini birleştiremezdin. Fakat Allah, onların arasını sevgi ile birleştirdi..." (el-Enfal, 8/63). Sevmenin ölçüsü ise Hz. Ömer'in oğlu Abdullah (r.a) buyurduğu üzere: "Allah için sev, Allah için buğzet, Allah için dost ol ve yine O'nun için düşman ol. Çünkü Allah'ın dostluğuna ancak bu şekilde erişilir." hadis ölçüsündedir.

İnsan hem bedensel hem de psikolojik sağlığını korumalı ve insanlara faydalı olmaya çalışmalıdır. Çünkü seven insan çıkar ilişkisinden uzak, almaktan ziyade vermeye odaklıdır. Peygamberimiz (s.a.v.) "İnsanların en hayırlısı insanlara faydalı olandır." (Buhârî, Mağâzî, 35.) buyurmuştur.

Allah (c.c.) Kuran-ı Kerim'de insanlara seslenerek onlara değer verdiğini ve onlara nasıl bir yol yürümeleri gerektiğini yani "mümin" (sağlıklı insan) olmanın bazı özelliklerini şöyle sıralar:

• Onlar, boş işlerden, lüzumsuz uğraşlardan ve boş sözden (lağv'den) yüz çevirirler.

Onlar zamanlarını en iyi uğraşlarla, salih amellerle geçirmeye,

kendileri için sevap kazanmaya, başkalarına

iyilik etmeye gayret ederler. (Kasas: 28/55)

• Mü'minler birbirlerinin kardeşidirler.

Birbirlerine karşı kardeşlik hukukuna uyarlar. Hucurât: 49

• Mü'minler, sözü dinlerler ve en güzeline uyarlar.

Sözlerin en güzeli de şüphesiz ki Allah'tan gelen 'vahy'dir. (Zümer: 39/18)

• Mü'minler doğru yolda,

istikamet üzerinde olan insanlardır.

Onlar, imanlarında sadık (doğru) oldukları gibi amellerinde de ihlas sahibidirler.

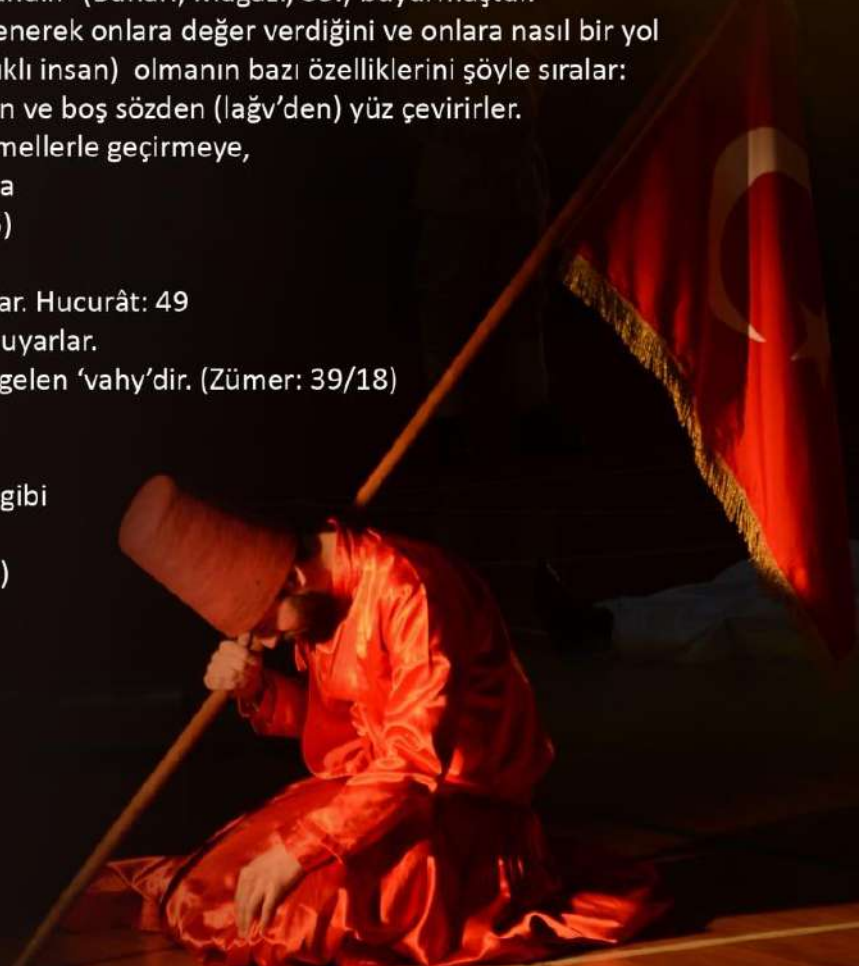
Gittikleri yol dosdoğrudur. (Fussilet: 41/30)

Bu büyük şerefe, Allah'ın (c.c.)sözlerini

işitip itaat ederek ve yaşayarak

nail olmanız dileği ile...

Elizan SU

SÖZCÜKLER BİR DÜNYA

Mümin:
İnanan, inançlı,
imanlı.

İman: Güçlü
inanç.

Emanet: Birine
geçici olarak
bırakılan ve teslim
alınan kişice
korunması gereken
eşya, kimse vb.

Emin: Güvenli

Eman: Emin
olmak,
güvenmek,
korkmamak,

Amin:
1-Doğru,
şüphesiz,
gerçek.
2- İcabet eyle,

Amenna:
Öyledir, doğru,
diyecek yok,
inandık.

ZEYTİN

Zeytinin üzerine yemin eden Allah'ın adıyla başlarım.

Tin suresi ayet 1-4'te geçtiği üzere:

“Yemin olsun incire ve zeytine, Sina dağına ve şu güvenli şehre! Biz insanı en güzel biçimde yaratmışızdır.”

Zeytin Cenab-ı Allah'ın (c.c.) yemin etmeye layık gördüğü gıdalardan biridir. Zeytin 300-400 yıl kadar ömrü olan ağaçlarda yetişen bir meyvedir. Zeytin ağacı ağır ve zahmetli büyümesine rağmen uzun ömürlü ve dayanıklı bir ağaç olduğundan mitoloji ve botanikte ölümsüz ağaç diye bilinmektedir. Herdem yeşil yapraklı olup meyveleri ekim-kasım ayına kadar yeşilken sonrasında morarıp olgunlaşır. Etili ve çekirdekli olan zeytinin pek çok faydası, kullanım alanı bulunmakla birlikte kutsal bir yönü de vardır.¹

1. KAPLAN M.,2012., ANTİK ÇAĞDAN GÜNÜMÜZE BİR ŞİFA KAYNAĞI: ZEYTİN VE ZEYTİNYAĞININ HALK TIBBİNDE KULLANIMI.,DTCF DERGİSİ.,cilt:52 sayı:2.

“Ölümsüz” ağacın meyvesinden bahseden pek çok ayeti kerime mevcut... Birkaçı şu şekilde:

Enam suresi, 141. ayet-i kerime:

Çardaklı ve çardaksız bağları, değişik ürünleriyle hurmaları, ekinleri, birbirine benzeyen ve benzemeyen biçimlerde zeytin ve narları meydana getiren O'dur. Her biri ürün verdiğinde ürününden yiyin, hasat günü de hakkını verir, fakat israf etmeyin; çünkü Allah israf edenleri sevmez.

Nahl suresi, 11. ayet-i kerime:

Allah o su ile size ekin, zeytin, hurma, üzüm ve daha türlü türlü ürünler de bitirir. İşte bunda düşünen bir topluluk için büyük ibret vardır.

Abese suresi, 24-32. Ayet-i kerimeler:

İnsan yediğine bir bakıp düşünsün! Biz bolca su indirdik. Sonra toprağı uygun şekilde yarıdık. Oradan ekinler bitirdik. Üzüm bağları, sebzeler; zeytin ve hurma ağaçları; gür ağaçlı bahçeler; meyveler ve çayırlar; sizin ve hayvanlarınızın yararlanması için...

Yararımıza olduğu ayetle sabit olan ve ayette bahsi geçecek kadar kıymeti olan zeytinin, faydalarına bir de bilimsel yönden bilgilerle bakalım. Zeytin ve zeytinyağı için geçerli olan bilimsel araştırma sonuçlarına göre;

- İştah açıcı,
- İdrar söktürücü,
- Ateş düşürücü,²
- Antikanserojen (kansere karşı),³
- Yüksek tansiyon düşürücü,
- Kötü kolesterol (LDL) ve trigliserit (kandaki yağ yüklü parçacıklar) düşürücü,
- Kalp-damar hastalıkları önleyici, kalbi destekleyici
- Prostat, kalın bağırsak, meme kanserlerinde koruyucu
- Cilde doğal yumuşaklığı ve esnekliği geri kazandırmasıyla hızlı ve etkili bir şekilde emilerek yaşlandırmayı geciktirici ve doğal yumuşatıcı olma
- Güneş ışınlarının kanser yapıcı özelliğinden cildi koruma etkileri mevcuttur.⁴

Ayrıca zeytin yaprağı Fransa'da sindirim, böbrek ve idrar; Almanya'da kalp-damar; Slovenya'da yüksek tansiyon ve idrar güçlüğü sorunlarında kullanılmaktadır.⁵

Bilimsel olarak kanıtlanmış pek çok faydası olan zeytinin, güzelliğini özetleyen bir hadisi şerif bırakıyorum.

Ömer bin Hattab dedi ki: Allah'ın elçisi Aleyhisselatü vesselam şöyle buyurmuştur: “Zeytinyağını yiyiniz ve sürünüz. Çünkü o, mübarek (bereketli) bir ağacın ürünüdür.”⁶

Sağlık, sıhhat ve afiyetle kalınız...

Melike YILDIZ

3. <https://tr.wikipedia.org/wiki/Zeytin> sitesinden 28.03.2020 tarihinde alındı.

4. GÜLCÜ M., DEMİRCİ A., ZEYTİN VE YAPRAĞINDAKİ BİYOKTİF BİLEŞENLER VE SAĞLIK ÜZERİNE ETKİLERİ., I.Ulusal Zeytin Öğrenci Kongresi.,2008.

5. KAPLAN M.,2012., ANTİK ÇAĞDAN GÜNÜMÜZE BİR ŞİFA KAYNAĞI: ZEYTİN VE ZEYTİNYAĞININ HALK TIBBİNDA KULLANIMI.,DTCF DERGİSİ.,cilt:52 sayı:2.

6. DURSUN ÇAPAR T., KAVUNCUOĞLU H., YALÇIN H., SKUALEN VE SAĞLIK ÜZERİNE ETKİSİ., Zeytin Bilimi Dergisi/ Cilt 8 Sayı 1 Haziran 2018 / ISSN 1309-5889

TEKERLEME

Selam vermek ne güzel
Selamün aleyküm de
Aleyküm selam sana
Ne güzel selamlaşma

OYUN

Çocuklar el ele tutuşarak halka olurlar. Bir kişi ebe seçilip halkanın dışında kalır. Halkadaki çocuklar dönerek selam verme tekerlemesini söylerler. Tekerleme bitince ebe halkadaki bir çocuğa dokunur, ebe ve dokunduğu çocuk halkanın dışında ters istikamette karşılaşır birbirlerine selam verirler. (Selamün aleyküm - Aleyküm selam). El sıkıştıktan sonra boş kalan halkadaki yeri önce hangi çocuk doldurursa dışarıda kalan çocuk ebe olur. Oyun bu şekilde devam eder.

Gülistan GÜLDAĞ

GÜNLÜK VİRD

"Ya Rabbi, niyet ettim günlük virdimi çekmeye."

"ÜÇ İHLÂS BİR FATİHA"

"YA RABBİ, PEYGAMBER EFENDİMİZ(SAV) HZ.LERİNİN RUHLARINA VE BÜTÜN GEÇMİŞ PEYGAMBER EFENDİLERİMİZİN RUHLARINA, CİHÂR-İ YÂR-İ GÜZİN EFENDİLERİMİZ; EBUBEKİR-İ SİDDİK, ÖMER-UL FARUK, OSMAN-I ZUNNİREYN, ALİ-YEL MURTAZA (RA) HZ.LERİNİN RUHLARINA, AŞEREYİ MÜBEŞŞERENİN, EVLADI RESULULLAH, ZEVCE'Yİ RESULULLAH, İMAM-I HASAN, İMAM-I HÜSEYİN, YETMİŞİKİ ŞÜHEDANIN VE BÜTÜN ŞÜHEDANIN, TÜM ASHABI RESULULLAH HZ.LERİNİN RUHLARINA, İMAMIMIZ; İMAM-I AZAM EBU HANİFE, İMAM-I ŞAFİİ, İMAM-I MALİK, İMAM-I HANBELİ VE BÜTÜN MEZHEB İMAMLARININ ruhlarına hediye eyledim vasıl ve hissedar eyle ya Rabbi.

"ÜÇ İHLÂS BİR FATİHA"

"YA RABBİ, Pirimiz SEYYİD ABDULKADİR GEYLANİ, SEYYİD AHMED-ER RUFAYİ, SEYYİD AHMED EL BEDEVİ, SEYYİD İBRAHİM DUSİKİ, ŞEYH EBU-L HASAN EL ŞAZELİ, ŞAH-I NAKŞİBEND-İ MUHAMMED BAHADDİN, ŞAH-I MEVLANA CELALEDDİN-İ RUM-İ,ŞAH-I HACI BEKTAŞ-I VELİ, HACI BAYRAM-I VELİ, MEHMET MUHYİDDİN ÜFTADE Hz.lerinin ve tüm Pir efendilerimizin ruhlarına hediye eyledim vasıl ve hissedar eyle ya Rabbi.

"ÜÇ İHLÂS BİR FATİHA"

"YA RABBİ, bütün geçmiş Mürşid-i Kamillerin, Velilerin, Evliyaların, Dervişlerin , Müminlerin ruhlarına, Üstadımız Bayındırlı Hacı MUSTAFA ÖZBAĞ Efendinin ruhaniyetine ve yaşayan bütün Mürşid-i Kamillerin, Velilerin, Evliyaların ruhaniyetlerine, bütün derviş kardeşlerimizin ve ümmeti Muhammed'in ruhaniyetlerine, Turuk-i Aliyeden ve Akrabay-ı taallukatımızdan geçenlerin ruhlarına, hediye eyledim vasıl ve hissedar eyle ya Rabbi.

100 defa " SÜBHÂNALLAHİ VE BİHAMDİHİ, SÜBHÂNALLÂHİ'L-AZİM VE BİHAMDİHİ ESTAĞFİRULLAH EL AZİM."

100 defa " ALLAHÜMME SALLİ ALA SEYYİDİNE MUHAMMEDİN VE ALA ALİ SEYYİDİNE MUHAMMEDİN VESAHBİHİ VESELLİM"

1001 defa " LA İLAHE İLLALLAH" (Tevhid en az 1001 defa, yetmiş bine kadar çoğaltılabilir.)

Okunabildiği kadar KURAN OKUNUR, DUA EDİLİR.

Her sabah ve akşam namazından sonra dünya kelamı konuşmadan yedi kez " ALLAHÜMME ECİRNİ MİNE'N-NAR " ve yine yedi defa "Hasbinallahû ve ni'mel vekil" Her namazdan sonra; normal namaz tesbihatı 33 defa "SÜBHANALLAH" , 33 defa " ELHAMDÜLİLLAH" , 33 defa " ALLAH HU EKBER" ve 1 defa "LÂ İLÂHE İLLALLÂHU VAHDEHU LA-ŞERİKE LEH, LEHU'L MÜLKÜ VE LEHU'L-HAMDÜ VE HÜVE ALÂ KÜLLİ ŞEY'İN KADİR" ve 300 defa " LA İLAHE İLLALLAH" zikirleri çekilir. (Tevhid en az üç yüz defa, beş bine kadar çoğaltılabilir.) Dua Edilir.

Yukarıda tarif edilen dersi günde en az bir sefer yapmak gerekir. Eğer daha fazla yapmak isterse sabah ve aksam yapılabilir. Daha da fazla yapmak isterse istediği kadar yapabilir. Efdal olanı az da olsa devamlı olmalıdır.

KARABAŞ-İ VELİ KÜLTÜR MERKEZİ VE TASAVVUF VAKFININ

HANIMLARA VE BEYLERE YÖNELİK ÜCRETSİZ KURSLARININ
GÜN SAAT VE YERLERİ

S HANIMLARA: PAZARTESİ GÜNÜ 17:30-18:30 VE CUMARTESİ GÜNÜ
E 11:30-12:30 SAATLERİ ARASINDA KURS VERİLMEKTEDİR.
M BEYLERE: PAZARTESİ, ÇARŞAMBA VE CUMA GÜNLERİ 19:00-20:30
A SAATLERİ ARASINDA KARABAŞ-I KÜLTÜR MERKEZİNDE KURS
VERİLMEKTEDİR.

N HANIMLARA: DAHA ÖNCE EĞİTİM ALANLAR İÇİN ÇARŞAMBA GÜNÜ
E SAAT 16:30-19:00 VE YENİ BAŞLAYANLAR İÇİN CUMARTESİ GÜNÜ
Y 11:00-13:00 SAATLERİ ARASINDA KURS VERİLMEKTEDİR.
BEYLERE: PAZARTESİ, ÇARŞAMBA VE CUMA GÜNLERİ 17:00-19:00
SAATLERİ ARASINDA KARABAŞ-I KÜLTÜR MERKESİNDE KURS
VERİLMEKTEDİR.

İ HANIMLARA: ÇARŞAMBA GÜNÜ SAAT 13:30-17:00 (GENEL) VE
L ÇALIŞANLAR İÇİN AYNI GÜN 18:00-19:00 SAATLERİ ARASINDA KURS
A VERİLMEKTEDİR.
H BEYLERE: PAZARTESİ, ÇARŞAMBA VE CUMA GÜNLERİ 17:0-19:00
İ SAATLERİ ARASINDA KARABAŞ-I KÜLTÜR MERKEZİNDE KUR
VERİLMEKTEDİR.

B HANIMLARA: CUMARTESİ GÜNÜ SAAT 12:30-13:30
E SAATLERİ ARASINDA KURS VERİLMEKTEDİR.
N BEYLERE: PAZARTESİ, ÇARŞAMBA VE CUMA GÜNLERİ
D 17:00-19:00 SAATLERİ ARASINDA KARABAŞ-I KÜLTÜR
İ MERKEZİNDE KURS VERİLMEKTEDİR.
R

KARABAŞ-I VELİ KÜLTÜR MERKEZİ

ADRES: İBRAHİM PAŞA MAH. ÇARDAK SK. NO:2 (HEYKEL KIZ LİSESİ ÜSTÜ)
OSMANGAZİ/BURSA

☎ 0 (224) 222 03 85

TASAVVUF VAKFI

ADRES: MAKSEM MAH BAŞCI SK. BAŞCI İBRAHİM CAMİİ YANI
OSMANGAZİ/BURSA

☎ 0 544 746 47 79

www:// www.mevlana.org.tr

ÖNEMLİ NOT: COVID-19 TEDBİRLERİ KAPSAMINDA KURSLARIMIZA BİR SÜRELİĞİNE ARA VERİLMİŞTİR.
YASAKLARIN KALKMASIYLA BİRLİKLE KURSLARIMIZ KALDIĞI YERDEN DEVAM EDECEKTİR.